

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200652

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ—೫೮

ಪೊರಡತಿ

ಕುಸುಂಪು

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕಾವ್ಯಾಲಯ

ಮೈಸೂರು

ನೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೪೭

ಕಾವ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ.

ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಮಗ್ರ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಸಮಗ್ರ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸಮಗ್ರ

ತಿಳಿಸಿ. ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಾದಂತೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಸುದ್ದಿಯೋಲೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

All Rights Reserved

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

ಬೆಲೆ :

ಸಾಧಾ ಪ್ರತಿಗೆ ರೂ. ೧.೫೦

ಕಾಲಿಕೆ ಪ್ರತಿಗೆ ರೂ. ೨.೦೦

ಮುದ್ರಣಕಾರರು

ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್

ಮೈಸೂರು

ಅ ರಿ ಕೆ

ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೈದು ಗೀತಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಲು 'ಕೊಳಲಿ' ನಿಂದ ಬಂದವು ; ಕೆಲವು 'ನವಿಲಿ' ನಿಂದ ; ಉಳಿದವು ಹೊಸತು.

'ಕೊಳಲು' ಪ್ರಕಟವಾದಂದಿನಿಂದಲೂ ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕವನಗಳ ಆಯುವಿಕೆ ಜೋಡಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅತ್ಯಪ್ತಿ : ಜೋಡಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕವನಗಳನ್ನು ಇಡಿಕಿದಂತಿತ್ತು. 'ಪೋಡತಿ'ಯ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಆ ನ್ಯೂನತೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ, ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಒಂದು 'ಮಧು ಕುಂಜ ಮಂಜರಿ' ಯಾಗಿ, 'ಕರುವಿಟ್ಟೆ ಲಾವಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ' ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ ಗೀತಗಳು 'ಕೊಳಲು' 'ನವಿಲು' ಗಳ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದ, ಅವುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದಿರುವಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ವೈಸೂರು, }
 ೮-೧೧-೪೭. }

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವಿವರ

	—	ಪುಟ
೧. ನನಸುಮು	೧
೨. ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ?	೨
೩. ಅನ್ನೇಷಣೆ	೪
೪. ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ !	೬
೫. ಬೃಂದಾವನ	೭
೬. ಪಾರೊ ಪೇಗ	೮
೭. ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ	೯
೮. ಭೀಷಿ ವರಗಾಗಿ ಬರುವೆ	೧೦
೯. ಮುರ ? ಠಿಕ್ಕ	೧೧
೧೦. ಮನುಜನೊಲವು	೧೨
೧೧. ತಲಿರೇಳೆ	೧೩
೧೨. ಮನಸ್ಸು-ಹೃದಯ	೧೫
೧೩. ಪಾಪೈಕೆ	೧೬
೧೪. ಸಟ್ಟಿನೋಟಿ	೧೭
೧೫. ಪಿರಹಿ	೧೯
೧೬. — ಗೆ	೨೦
೧೭. ರತಿ	೨೨
೧೮. ಅಗಸ್ತ್ಯ	೨೫
೧೯. ಹಳ್ಳಿಯು ಹುಡುಗಿ	೨೬
೨೦. ಅಂಗಳದನರಿಯು ಚಪ್ಪರವಡಿಯಲಿ	೨೮
೨೧. ಸೋನೂರಿಯು ಪಾಡು	೨೯
೨೨. ದೋಣಿಗನ ಪಾಡು	೩೧
೨೩. ಗಾನದರ್ಶನ	೩೨
೨೪. ವಾಢಿಯ ಕರೆ	೩೪

೨೫. ಬಾ, ಬಾ !	೩೫
೨೬. ಪ್ರಣಯವ ದೂರದಾಸೆ	೩೬
೨೭. ಶರವೃತ್ತ	೩೮
೨೮. ಸಾಧನೆ	೩೯
೨೯. ನಾ ಸಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !	೪೦
೩೦. ಆಪ್ತವಾಕ್ಯ	೪೨
೩೧. ರಸಿಕರ್ಷಿಣ	೪೩
೩೨. ಅಭಿಸಾರಿಕೆ	೪೪
೩೩. ನಾಚೆ ನಾಸಿನ್ನು	೪೬
೩೪. ಸಿನ್ನೆ ಜೆಗೆ ಬರುವಾಗ	೪೭
೩೫. ತರಲೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು	೪೮
೩೬. ಎನ್ನಿಸಿಯಳು	೪೯
೩೭. ನನಗಾಗಿ	೫೦
೩೮. ಆನೆ !	೫೧
೩೯. ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋಗಿ	೫೩
೪೦. ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಯದು ?	೫೪
೪೧. ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮುತ್ತ ತಿಳಿ	೫೫
೪೨. ಪೂವಮ್ಮ	೫೭
೪೩. ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತ	೬೦
೪೪. ಪೋಡಲಿ	೬೧
೪೫. ರಸಯುಷಿ	೬೨

ಪೂರಡಿತಿ

ವನಸುಮ

ಆರಳಿತಿಲೆ ವನಸುಮವು ಸಿನಗಾಗಿ, ಹರಿಯಲೆ,
ತ್ತರೆಯಿಂಢ ಬಂದಿದನು ಸ್ತೀಕರಿಸು, ದೊರೆಯಲೆ.

ಹಗಲಿರುಳು ಮಳೆಬಿಸಿಲುಗಳಲಿ ವಿಕಸಿತವಾಯ್ತು,
ಸಿಗಮಗೋಚರ, ಸಿನ್ನಡಿಯ ಹೊಂದಲೆಂದು ;
ಅಗಲಿತ್ತೈ ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯಂಗಳನು ಸಿನಗಾಗಿ ;
ಖಗರಾಜಗಮನ, ಒಲಿದಿದನು ಸೀಂ ಧರಿಸು !

ಮಗಮಗಿಸ ವಾಸನೆಯು ಇಢಕಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು,
ಜಗವ ವೋಟಿಸುವ ರೂಪಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ;
ಸೊಗಯಿಸಾ ಪೆರೈಯೊಂದಿದಕಿಲ್ಲದಾದೊಡೆಯು,
ನಗಧರನೆ, ಕರುಣೆಯಿಂದಿದನು ಸೀಂ ಧರಿಸು !

ಸಂಪಗೆಯು ಸೊಂಪಿಲ್ಲ, ಕೇತಕಿಯ ಕಂಪಿಲ್ಲ,
ಪೆಂಪಿನಾ ವಾದರಿಯು ವಾಧುರ್ಮಿಲ್ಲ !
ಇಂಪುಬೆಡಗಿಸಿ ತಿಲ್ಲದಾದೊಡೆಯು, ವಾಧವನೆ,
ಸೀಂ ಪೊರಿದಿದನು ಕೊರಳ ಹಾರದಲಿ ಧರಿಸು !

ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ?

ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ? ಸುಸಂಮತಿಯೆ :
ಕಾಯುವೆನು ಕರೆ ಬರುವ ನಿಯಂತ, ಹೊರೆಯೇ !

ತಂಬಿಲರು ತಳಿಸಿದೆಯೊಡುತಿರಲಿಸಿಯ,
ನೀನೆ ಬಂದೆಯೊ ಎಂದು ಹಾರುವುದು ಹವಯ ;
ಸೊಬಗ ನೋಡಲು ಸಾನು ಅರವತಿಹ ತಲರ,
ಅಲಿಸೆವೆಯಲ್ಲಿ ನೀನುಕೆಯೆಂದು ನುಸವು
ಹಂಬಲಿಸಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಉಬ್ಬುವುದು, ಪೇವ !

ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಮಧುವಾಸನೈತರಲು, ರಮಣ,
ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳು ಹಾಚೆ, ಸೃಷ್ಟಿ ನಲಿದಾಡೆ,
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಸಂತಸವು ವೈದೋರೆ, ಎನ್ನ
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಹದುರಿಯುರಿಯುವುದು, ಚೆನ್ನ,
ಬಾರದಿರೆ, ತೋರದಿರೆ ನೀನು ಮನಗನ್ನ !

ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಲು ನಿನ್ನ ಕೊಳಲ ವಸಿಯಂತೆ
ಚಿಮ್ಮುವುದು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಸಂತಸದಿ ಜೀವ !
ಗಾಳಿಯಲಿ ತರಗೆಲೆಗಳಾಡುತಿಹ ಸವ್ವ
ತೋರುವುದು ಹಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳದಂತೆ ಎನಗೆ :
ಎಂದಿಗೈತರುವೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ, ಚೆನ್ನ !

ವನಗಳಂಬಾ ಎನಲು " ಗೋಪಾಲ ಬಂದಾ !"
ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಮುಗ್ಧಿಯಾ ಮನಕೆ ;
ಯಾರು ಕರೆವರು ನೀನೆ ಕರೆಡಂತೆಯಾಗಿ
ಬೆಚ್ಚುವೆನು, ನೋಡುವೆನು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ;
ನಾಚುವುದು ಎನ್ನ ಮನ ಕಾಣದಿರೆ ನಿನ್ನ !

ಸಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಿಯಾದಿಲ್ಲ!
ಸಿನಗಿಂತಲೂ ದೂರವಾದವರು ಇಲ್ಲ!
ಸಿನಗಿಂತಲೂ ಮಧುರವಾದವರ ಕಾಣೆ!
ಸಿನ್ನ ವಿವಾರಿಹ ಮಾಯಾಗಾರನನು ಕಾಣೆ!
ಏತಕಣಕಿವೆ ಎನ್ನ ಬಾ ಬೇಗ, ಹೆನ್ನ!

ಅನ್ವೇಷಣೆ

(ಒಂದು ಅನುಸೂಚಿ)

ಜನ್ಮವು ಬರಿದಾಯ್ತೀ, ಹಾ!
ನಾನರಿಯದೆ ಜೀವೇಶನನು!

ಅರಸಿದನೆಲ್ಲಿಯು ದೊರಕನು ನಲ್ಲನು :
ಇನಿಯನೆಲ್ಲಿ ತಾನಡಗಿಹನೋ ?
ತಳಿರೊಳು ಸೊಗದಲಿ ಕುಳಿತಹ ಕೋಗಿಲೆ
ಜಗದೊಡೆಯನ ನೀ ಕರೆಯುವೆಯಾ ?
ಯಾವ ಬಾಸೆಯಲಿ ಕರೆಯುವೆ ಹೇಳೈ ;
ಅಂತೆ ಕರೆಯೆ ನಾನೆಳಸುವೆನು.

ಮಹಿಮನ ವೈಮಯ ಮೊರೆವೆಯ, ತುಂಬಿಯೆ?
ಬೋಧಿಸು ಮುಗುದೆಗೆ, ಹಾಡುವೆನು.
ನಗುತಿಹೆ ಏತಕೆ, ನಲಿಯುವ ಹೂವೇ ?
ನಿನಗೆ ದಯಾಂಬುಧಿ ಮೊರೆತಿಹನೆ ?
ಬೇಡುವೆ, ನಮಿಸುವೆ, ಎನ್ನೆರೆಯನ ನೀ
ಮೋಹಿಸಿದಂದವ ತಿಳುಹೆನಗೆ.

ಅಂಬರ ಚುಂಬಿತ ನಿಶ್ಚಲ ಗಿರಿಗಳೆ,
ತಲೆಯೆತ್ತೇನನು ನೋಡುವಿರಿ ?
ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯನು ಪಡೆದಿಹರೇನು ?
ದೊರೆಯನು ನೀವರಿತಿಹಿರೇನು ?
ಗಿರಿಗಳೊ ? ಧ್ಯಾನದಿ ಕುಳಿತಹ ಋಷಿಗಳೊ ?
ಗುಟ್ಟನು ಹೇಳದ ವರಾಸಿಗಳೊ ?

ಸುಂದರ ಗಗನವೆ, ನೀಲಾವರಣದಿ

ಜೀವೇಶನ ಮರೆಸಿಹೆಯೇನು ?

ಕ್ಷಣವೊಂದೆ ಸಾಕು, ತೆರೆಮರೆಯನು ತೆರೆ :

ಕಣ್ಣೆದೆಗಳು ತಣಿವಂದದಲಿ

ಜೀವೇಶನ ನಾ ನೋಡುವೆನು !

ಬಯಕೆಯು ಬೇಗೆಯ ವೂಡುವೆನು !

ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ ನಖಿ !

ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ, ಗೋಪ ಸುರುಚಿರ,
ಹರುಷದಿ ನಲಿಯುತ ಒಲುಮೆಯ ತೋರುತ !

ಗಹನ ಕುಸುಮ ಸರವ ಧರಿಸಿ ಲೀಲೆ ತೋರುತ
ಇಹಪರಗಳನಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತೊಂದೆ ಕರವಲಿ !

ಎಲರು ಕುಸುಮಗಳಲಿ ನಲಿವ ತೆರದಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯದಿ
ನಲಿಯುತಿಹನು, ನಲಿಯುತಿಹನು, ನಲಿಯುತಿರುವನು !

ನೀಲಗಗನಹಾಸದಿಂದ ಮೋಹಿಸಿರುವನು ;
ಪೋಗುವೆನು, ಪೋಗುವೆನು. ಪೋಗುವೆನು ನಾ !

ಮೇಘರಹಿತ ನೀಲನಭವ ದಿವ್ಯಪಥವಲಿ
ನಲಿನಲಿದು ತೇಲಿಬಹ ಸೋಮನಂದದಿ !

ಮೃತ್ಯುತಾಳದಿಂದ ನಲಿವ ಜನ್ಮಗಾನ ಹಾಡುತ
ಸಾಂತತೆಗೆ ನಾಂತತೆಯನಿರದೆ ಮೋಹಪಡಿಸುತ !

ಬೃಂದಾವನ

ಬೃಂದಾವನನಿಹುಮೆನ್ನೆ ಹೃದಯದಿ
ಶ್ಯಾಮಸುಂದರನಲ್ಲಿವನು !
ರಾಘೆಯನೊಡಗೂಡಲ್ಲಿ
ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುವನು !

ಮಾಸಗಳೆಲ್ಲ ವಸಂತಗಳಲ್ಲಿ,
ವ್ಯಸನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಂದಗಳಲ್ಲಿ.
ಕಾಲವು ಕಳೆಯದು ಅಲ್ಲಿ,
ಕಾಲನು ಬೆವರುವನಲ್ಲ,
ಅಂತನು ನಂತ ಆಗುವುದಲ್ಲ !

ಸುಮಗಳು ತುಂಬಿಯು ಚುಂಬಿಸವಲ್ಲಿ
ಹಿಮಮಣಿ ಹಸುರೊಳು ರಂಜಿಸವಲ್ಲಿ.
ಗಾಯನ ಸಲಿಲವ ಚಿಲ್ಲಿ
ಖಗತತಿ ನಲಿಯುವವಲ್ಲಿ ;
ಮಾರುತ ಸರಸನಾಡುವನಲ್ಲ

ಇರವನೆ ಮರೆಯುವೆನ್ನೆ ಕೃದೊಳಲ್ಲಿ
ಸವಸದ್ಗಲು ಒಂದಾಗುವವಲ್ಲಿ.
ಜ್ಞಾನವು ಭಕ್ತಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ರಮಿಪುದು : ಪೂರ್ಣತೆ ಅಲ್ಲಿ
ನಲಿವುದು ನಿತ್ಯಾನಂದವ ಚಿಲ್ಲಿ !

ಬಾರೊ ಬೇಗ

ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಬಾರೊ ಬೇಗ ;
ವಿರಹವಿದ ತಾಳೆ ನಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ !

ಮುಗಿಲಿನಂತೆ ಕವಿಕವಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಧಳಧಳಿಸಿ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಭಠಭಠಿಸಿ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಕಾರಿನಂತೆ ಸುರಿಸುರಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ಉದಯದಂತೆ ನಲಿನಲಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಂಜೆಯಂತೆ ಮೆರೆಮೆರೆದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮಧುವಿನಂತೆ ಮೋಹಿಸುತ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಹೃದಯದಲ್ಲೆ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ನಾಕಾರವಗಲಿ ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ನಾಕಾರವಾಂತು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ನಾಂತತೆಯ ಬಿಸುಟು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಾಂತತೆಯನಾಂತು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ನಿತ್ಯತೆಯನಗಲಿ ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಚಿತ್ತವನು ಚುಂಬಿಸುತ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮುಕುತಿಯನು ಬಿಸುಟು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ.
ಬಂಧನವನೊಲಿದು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ ಮನವೆ ನೀ
ಅನವರತ ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ.

ತೋರದಿರೆ ಮರೆಯದಿರು ;
ಬಾರದಿರೆ ಜರೆಯದಿರು ;
ತೋರಿ ತೋರದ ತೆರದಿ
ಬಂದು ಪೋಗುವನವನು !

ಕಂಬನಿಯ ಸುರಿಸುರಿದು
ಹಂಬಲಿಸು ಕರೆಕರೆದು ;
ನಂಬಿದಾ ಭಕ್ತೆಗೆ
ಕಂಬದೊಳೂ ತೋರುವನು !

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆಯುವ ಹೃದಯ-
ದೊಳು ಬಹುದು ನವ ಉದಯ ;
ಆಗ ವೈದೋರುವನು !
ನಿನ್ನ ನೇ ಸೇರುವನು !

ನೀನೆ ವರವಾಗಿ ಬರುವೆ !

ಎನಗಾವ ಬಹುವಾ ನಪನು ಕೊಡುವೆ ನೀನು ?
ಸಿನಗಾಗಿಯನುದಿನವು ಬಳಲುವೆನು ನಾನು !

ಅರಿವಿಗಾಗನುದಿನವು ಯತ್ನಿಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ
ಸರಸತಿಯು ಕೊಟ್ಟಿಹಳು ಕೀರ್ತಿಸುವನು ,
ಸಿರಿಗಾಗಿಯನವರತ ಹೋರಾಡಿದವರುಗಳ
ಗಿರದೆ ದಯಪಾಲಿಸಿಹಳಮಿತ ಧನವ !

ಅರಿಗಳನು ಕೆಣಕಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಗೆಲಿದರಿಗೆ
ಧರೆಯ ಸಿರಿ ಕೊಟ್ಟಿಹಳು ದರ್ಪ ಸುವನು !
ಧರೆಯನನುದಿನ ಬೇಡಿ ಹೊಲಗೆಲಸವೆಸಗುವರಿ
ಗಿರದೆ ದಯಪಾಲಿಸಿಹಳನ್ನ ಸುವನು !

ಸಿರಿಯು ಸರಸತಿ ಧರಾರಮಣಿಯಿವರೆಲ್ಲರೂ
ಬರಿದೆ ವರವೀಯುವರು ತಮ್ಮನುಳಿದು;
ಪರಮಾತ್ಮ, ಸಿನ್ನನೇ ಬಯಸುತಿಹ ಎನಗೆ ನೀ
ವರವೀಯೆ, ನೀನೆ ವರವಾಗಿ ಬರುವೆ !

ಮುರಳಿ ಶಿಕ್ಷೆ

೪

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂಚಾರ್ " Divine Flute "
ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬರೆದುದು.

ಕೊಳಲನೂಡಿ ಮೋಹಿಪುದನು
ಕಲಿಸು ಎನಗೆ, ಚಿನ್ನ,
ತಳಮಳಿಪುದು ಎನ್ನ ಎದೆಯ
ಕೊಳಲ ಗಾನನಿನ್ನ.

ನಲಿಯುತ್ತಿಹುದು ಉದಯ ಗಗನ
ಅರುಣರಾಗವಂದ
ಕೊಳದಲೆಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹವು
ಗಾನದೊಲುಮೆಯಿಂದ.

ಪರವಿಹಗಳ ನಲಿಸುತ್ತಿಹುದು
ನಿನ್ನ ಕೊಳಲ ನಾದ.
ಪರವಿಹಗಳನೊಲಿಸುತ್ತಿಹುದು
ನಿನ್ನ ಗಾನಮೋದ.

ತಳಿತ ಚೂತದಡಿಯೆ ಮೊದಲ
ನುಡಿಯ ಕಲಿಸು, ಚಿನ್ನ ;
ಕೊಳಲ ಕಲಿಸು ಬೇಗ ಎನಗೆ
ಮೋಹಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ.

ಮನುಜನೊಲವು

ಕಡಲಿನಾಳವು ಹಿರಿದು.
ಕಡಲಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು
ಮನಸಿನಾಳ !

ಬಾಸಿನಗಲವು ಹಿರಿದು.
ಬಾಸಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು
ಮನುಜನೆದೆಯು !

ತುಹಿನ ಗಿರಿಯದು ಹಿರಿದು.
ತುಹಿನ ಗಿರಿಗಿಮ್ಮಡಿಯು
ನರನ ಬಲವು !

ಮಳೆಯಬಿಲ್ಲದು ಚೆಲುವು.
ಮಳೆಯ ಬಿಲ್ಲನು ಮಾರಿ
ಮನುಜನೊಲವು !

ತಳಿರೇಣಿ

ಮುಳುಗುವ ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪಳಿಯೆ,
ಮೆಲ್ಲನೆ ಇರುಳೆಳೆಯೆ,
ತಾರೆಗಳಾಗಸದೊಳು ಹೊಳೆಯೆ,
ಜೀವದ ಸದ್ವಳಿಯೆ,
ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕನು ಚೆಲ್ಲಿ
ಹಣತೆಯ ಸೊಡರಿನ ಕುಡಿ ಸುಳಿಯೆ !

ದೇವರ ಚಿಂತೆಯೊಳೆದೆಯುಬ್ಬಿ
ಶಾಂತಿಯು ವೈದೋರೆ ;
ಭಕ್ತಿಯು ಬಳ್ಳಿಯವೊಲು ಹಬ್ಬಿ
ಪರಲೋಕವ ಸೇರೆ ;
ಒಲಿದಳಿದವರು
ಒಯ್ಯನೆ ಬಹರು
ಒಲೈಯ ತಳಿರೇಣಿಯ ತಬ್ಬಿ !

ಬರುವನು ಚನ್ನನು ಹಿರಿಯವನು,
ತರುಣನು ಬಲಶಾಲಿ ;
ಸೋದರ ವಾಸುಕು ಕಿರಿಯವನು
ಎನ್ನಯ ಕಣ್ಣಾಲಿ,
ಜೀವವ ಹಿಡಿದು
ದಾರಿಯ ನಡೆದು
ಬಳಲಿ ನೊಂದು ಬೆಂದುರಿದವನು !

ಹಿರಿಯರು, ಸ್ವಾಜ್ಯರು, ಮೇಣಿನಗೆ
ಬಾಳನು ಕೊಟ್ಟವರು ;

ಮಣಿಯುತ ವಿನಯದೊಳಿಶನಿಗೆ
ಜೀವನ ಬಿಟ್ಟವರು !
ಸುಂದರಿ, ಚೆಲುವೆ,
ನನ್ನಾ ಚೆಲುವೆ
ಬರುವಳು ಶಾಂತಿಯ ಕೊಡಲೆನಗೆ !

ಮೆಲನಡಿಯಿಕ್ಕುತ್ತ ಪರಾಸವಲಿ,
ಬೀಣೆಯ ದನಿಯಂತೆ,
ಬರುವಳು ರನ್ನೆಯು ಸೈನ್ಯದಲಿ,
ತಿಂಗಳು ನುರುವಂತೆ !
ಕೈಯನು ಹಿಡಿದು
ಮೌನದಿ ನುಡಿದು
ನೋಡುವಳೆನ್ನಂ ಪ್ರೇಮದಲಿ !

ಬಾಳಿನ ಬಳಲಿಕೆ ಜಾರುವುದು,
ಭಯ ಕೆಲಸಾರುವುದು !
ನೆಚ್ಚಿದೆಯೊಳು ಮೈದೋರುವುದು,
ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ಹಾರುವುದು !
ಬಾಳಿದರೆಂದು
ಬಳಿಗಿಳಿತಂದು
ನಲಿಯಲು ಸೊಗ ಮೊಗಮೋರುವುದು !

ಮನಸು-ಹೃದಯ

ಬಾರ್ಡ್‌ಲಾಕ್ ಕವಿಯಿಂದ

ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು,
ಹಗಲಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಂದೆ ;
ಆದರು ಹಗಲಿನ ಶಣ್ಣು ಮತ್ತು ಮುಳುಗಲು
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ.

ಮನಸಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು,
ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೊಂದೆ ;
ಆದರು ಎದೆಯೊಳುಮೆಯ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಲು
ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ.

ಹಾರೈಕೆ

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಮುಜುಂವಾರರ " In Expectation "

ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬರೆದುದು.

ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯೊಳಗಿನ ತಾನಿಳಿದನು ;

ಮಬ್ಬೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ಹಬ್ಬಿದುದು !

ಬಯಕೆಯ ನೋಟವ ದೂರಕೆ ಕಳುಹಿ

ಬಾಲೆಯು ಗುಡಿಸಿಲ ಬಾಗಿಲೊಳು

ಇನಿಯನ ಬರವನೆ ಹಾರೈಸುತ್ತ

ನಿಂತಳು ತನ್ನಿರವನೆ ಮರೆಯುತ್ತ !

ಗೂಡಿಗೆ ಹೋದುವು ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ,

ಗೋಗಳು ಬಂದುವು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ;

ಮೆರೆದುವು ನಭದೊಳು ತಾರೆಗಳೆಲ್ಲ,

ತುಂಬಿತು ಇಳೆಯನು ನೀರವತೆ :

ಬಾಲೆಯ ಬಯಕೆಯ ನೋಟಕೆ ಮಾತ್ರ

ಬತ್ತಲ್ ಗತ್ತಲೆಯಾದುದು ಪಾತ್ರ !

ನಟ್ಟ ನೋಟ

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಮುಜುಂದಾರರ “Lingering Look”

ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬರೆದುದು.

ಕೊಳದಾ ತೀರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತಿದ ರಮಣಿಯ ನೋಡಲ್ಲಿ!
ಕೊಡವಿದೆ ಅಂಕದ ಮೇಲಾಕೆಯ ಮನ
ದೂರದೊಳ್ಳೆಯೊ ಚರಿಸುತಿದೆ.
ಆಕೆಯ ನಟ್ಟಹ ನೋಟವ ನೋಡು
ತೋರುವುದರೊಳು ಚಿಂತೆಯ ಬೀಡು!

ಬಲವತ್ತರವಾದಾವುದೊ ಯೋಚನೆ
ಆಕೆಯ ಮನವನು ತುಂಬಿಹುದು.
ಬಡತನದಳಲೋ? ಮಕ್ಕಳ ಗೋಳೋ?
ಕಷ್ಟವೋ, ನಷ್ಟವೋ, ನಿಷ್ಕರವೋ?
ಪ್ರೇಮದ ನೆನಪೋ, ಬಲ್ಲವರಾರು?
ಪ್ರಣಯದ ಭಂಗವೋ ತಿಳಿದವರಾರು?

ಕೋಗಿಲೆಯುಲಿಯನು ಬೀರುವುದಲ್ಲಿ,
ಸರಸಿನ ಅಲೆಗಳು ಅಲೆಯುವುವು ;
ಜಿಲುವಿನ ಕೆಂಪಿನ ಕಮಲಗಳೆಲ್ಲ,
ತಂಬಿಲರೊಳು ನಲಿನಲಿಯುವುವು.
ಎಲ್ಲಿಹುದೋ ಮನದಾ ಸಂಚಾರ?
ತಿರುಗಾಡುವುದೆಲ್ಲಿಯೊ ಬಹುದೂರ!

ಆಕೆಯ ಭಾಗಕೆ ಕೋಗಲಿಯಿಲ್ಲ !
ತಾವರೆ ಹೂಗಳ ಕೊಳವಿಲ್ಲ !
ತಂಬೆಲಿರಿಲ್ಲಾ ! ವ್ರೂಸ ಹಸುರಿಲ್ಲ !
ಚಿಂತೆಯ ಹೊರತೇನೊಂದಿಲ್ಲ !
ಆಕೆಯ ನಟ್ಟು ನೋಟದೊಳೆಲ್ಲ
ಕರಗುತಲಳಿದುವು; ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ !

ವಿರೆಯಿಣಿ

ಏಕೆ ರಮಣಿ ಮರುಗುವೆ,
ಏಕೆ ಕೊರಗುವೆ ?
ಆರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವೆ,
ಏಕೆ ನೋಯುವೆ ?

ಹುಡುಕಿಯವನ ಬನಗಳಲಿ
ತಿರುಗಿ ತೊಳಲಿದೆ ;
ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ
ಬರಿದೆ ಬಳಲಿದೆ.
ಇನಿಯಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿಹೆ !
ವಿರಹದಿಂದ ನೋಯುತ್ತಿಹೆ !

ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೂಗಳನು
ಬನದೊಳಾಯ್ದೆನು ;
ಅವನಿಗಾಗಿ ಮಾಲೆಯನು,
ಮುದದಿ ನೆಯ್ದೆನು ;
ಕೈಯ ಮಾಲೆ ಬಾಡುತ್ತಿದೆ !
ಎದೆಯೊಳಲನು ಮೂಡುತ್ತಿದೆ !

ಸುತ್ತಲಿರುಳು ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ !
ನಲ್ಲ ಬಾರನೆ ?
ಚಿತ್ತವಳುಕಿ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ !
ನೊಗವ ತೋರನೆ ?
ಬರುವತನಕ ಕಾಯುವೆನು !
ಹರುಷಕಾಗಿ ನೋಯುವೆನು !

ವೇರಲ ಮರದಡಿ ಹಣ್ಣು ನು ತಿನ್ನು ತ
 ಮಲಗಿರೆ ಹಸುರೊಳು ನೀ ಬಂದೆ ;
 ಕರಿ ಕುರುಳಿನ ಸುರವೋಹವನೆರಚುತ
 ಹೊಸ ವೈಯಾರದಿ ನೀ ಬಂದೆ ;
 ನೋಡಿದೊಡೆನ್ನ ನು ದೂರದಿ ನಿಂತೆ ;
 ಮೂಡಿತು ಹೃದಯದೊಳೊಲವಿನ ಚಿಂತೆ !

ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯು ನಾಡಿನ
 ಮಧುವನಗಳ ಮೇಲೊರಗಿತ್ತು ;
 ನಿರ್ಜನ ದೇಶದ ಮಾನದ ಭಾರವು
 ಹಕ್ಕಿಗಳಲಿಯಿಂದೋಡಿತ್ತು ;
 ರಾತ್ರಿಯ ಗಗನದ ಚಂದಿರನಂತೆ,
 ತರಳೆಯೆ, ವೋಹಿಸಿ ದೂರದಿ ನಿಂತೆ !

ಮೊಗದೊಳು ಸೊಬಗಿನ ಸುಗ್ಗಿಯು ಬೆಳೆದು
 ಕೈಬೀಸೆನ್ನ ನು ಕರೆದಿತ್ತು ;
 ತುಂಬಿಯು ತುಳುಕದ ತಿಳಿಗೊಳವಂತೆ
 ಕಂಗಳ ಲೀಲೆಯು ಮೆರೆದಿತ್ತು .
 ಹೃದಯದ ಬಾಳಿನ ಕಂಪುಸಿರಂತೆ
 ಬದುಕಿನ ಹೊಳೆಯನು ಹೀರುತ ನಿಂತೆ !

ಸಿನ್ನಾ ಬಾಳಿನ ಹೂವನು ಮುಡಿಯದೆ
 ಮುದ್ದಿಸಿಯನುಭವಿಸಪ್ಪದಲೆ
 ಹೋಗುವೆಯೆಂದಾಗರಿತಿರಲಿಲ್ಲ ;
 ಸೊಬಗಿನ ಕುಸುಮವೆ ಉದುರಿದೆಯಾ ?
 ಹೂವೇ, ತರಳೆಯೆ, ಕೊಯ್ಯುವ ಮುನ್ನ
 ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ನಿನ್ನ !

ವೇದಲ ಮರದಡಿ ಒಲಿದೆನು ಅಂದು ;
 ಒಲಿದಿಹೆ ನಾ ಮುಂದೆಂದೆಂದು.
 ಎಂದೋಟದೊಳಲರಿರದಿರಲೇನು ?
 ನಿಸ್ಸಾ ನೆನಪೇ ಸಿರಿಯಲರು.
 ಚಲಿಸುವ ಮನಸಿಗೆ ನೀ ಹೂಬೇಲಿ !
 ಧರ್ಮದ ಗಾರಿಯೊಳೆಳೆಯುವ ಕಾಳಿ !

ಸುಮರಹಿತಾತ್ಮಾರಾಮವ ಕಂಡು
 ತಲ್ಲಣಿಪುದು ಮನವಾಗಾಗ ;
 ನೆನೆಯಲು ನಿನ್ನ ನು, ಬಾಹಿದ ಹೂವೇ,
 ತಲ್ಲಣ ತೊಲಗುವುದತಿ ಬೇಗ :
 ಬೇರೆಯ ಹೂಗಳ ಮುಡಿಯೆನು ನಾನು,
 ಮರೆಯಾದರು ಮುಡಿಪಾಗಿವೆ ನೀನು !

ವ್ರೇಮದ ಗೀತಿಕೆಯಂದದಿ ಬಂದೆ,
 ಕೊಳಲನು ಊದುತ್ತ ಐತಂದೆ ;
 ಧರ್ಮಶ್ಲೋಕದ ತೆರದೊಳು ಹೋದೆ,
 ನೀತಿಯ ವಿಣೆಯು ನೀನಾದೆ !
 ಎಂದೋ ಕೇಳಿದ ಗೀತವು ಇಂದು
 ಮೊರೆಯುವುದೆದೆಯೊಳು ಮುಂದೆಂದೆಂದೂ !

ರತ್ತಿ

ಪ್ರಣಯದ ಗೀತೆಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ.

ನಿನ್ನನು ರಚಿಸಿದ ಕವಿ ಯಾರು ?

ಪುಣ್ಯದ ಮುದ್ದೆಯ ಸಗ್ಗದ ಸೊಬಗಿನ

ಬಣ್ಣದೊಳದ್ದುತ, ನಿತ್ಯತೆಯೊಲುವೆಯು

ಕಂಪಿನೊಳೂಡುತ, ಭಾವದ ಚಾಣದಿ

ನಿನ್ನನು ಕೆತ್ತಿದ ತಿಲ್ಪಿಯದಾರು ?

ಬಿಡಿ ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು

ನಿನ್ನನು ಹಾಡಿದನು ;

ಕಂಗಳಗಂದದ ಮಾದರಿವೋರಲು

ನಿನ್ನನು ಮಾಡಿದನು.

ವೀಣೆಯ ವಾಣಿಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ.

ನಿನ್ನನು ಬಾರಿಸಿದವರಾರು ?

ತಳತಿಹ ವನದೊಳು ಹೀಲಿಯು ಕಂಗಳ

ಕೆದರಿದ ನವಿಲಿನ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆಡಗಿಗೆ

ಚೈತ್ರದ ಬಣ್ಣದ ಸಿರಿಯನು ಸೇರಿಸಿ

ನಿನ್ನನು ನೆಯ್ಯಾ ರಸಖುಷಿ ಯಾರು ?

ಕಾಣದ ಊರಿನ ಮಾಯಾವೈಣಿಕ

ಬಾರಿಸಿದನು ನಿನ್ನ.

ನೆಯ್ದನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಾಗದ ಜಾಲವ

ತಾ ನೆಯ್ಯುವ ಮುನ್ನ .

ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,

ಮುದ್ದನು ಮುದ್ದಿಸಿದವರಾರು ?

ಕೂಸಿನ ಕೆನ್ನೆಯ ತಾಯಿಯ ಮುತ್ತನು,

ನಲ್ಲಳ ಕೆನ್ನೆಗಳನಿಯನ ಮುತ್ತನು,

ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದ ದೇವರ ಮುತ್ತನು
 ಪೋಣಿಸಿ ನಿನ್ನನು ಮಾಡಿದರಾರು ?
 ಹೂಗಳ ಮೇಲಿಹ ಗಾಳಿಯ ಚುಂಬನ
 ವನು ಸುಲಿಗಿಯ ಮಾಡಿ
 ಕಲ್ಪನೆ ನಿನ್ನನು ಕಡೆಯಿತು, ತರಳೆಯೆ.
 ನಗೆದಿಂಗಳ ಬೇಡಿ.

ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೇ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನ್ನನು ಮೂರ್ತಿಸಿದವರಾರು ?
 ಉದಯಾಸ್ತಂಗಳ ಪೆಂಪನು ಆಯ್ತು,
 ತಿಳಿಬೆಳುದಿಂಗಳ ಸೊಂಪನು ಹೊಯ್ತು.
 ರಾತ್ರಿಯ ಕಪ್ಪಿನ ಹೆಪ್ಪನು ಹಾಕಿ
 ನಿನ್ನೀ ಚೆಲುವನು ಮಥಿಸಿದರಾರು ?
 ನೀನವ್ಯಕ್ತದ ಗರ್ಭದೊಳುರಿಯುವ
 ಮಂಗಳದಾರತಿಯು ;
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮುಂದಕೆ ಪ್ರೇರಿಪ ಪ್ರೇಮದ
 ಶಕ್ತಿಯ ಮೂರುತಿಯು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೋಹವೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನಗಾರಿತ್ತರು ಮೋಹವನು ?
 ಉದಯದ ಮೋಡಗಳಂಚಿನ ಮೇಲೆ
 ನಲಿಯಲು ನಿನ್ನಯ ನಲ್ಮಿಯ ಲೀಲೆ
 ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುತು ತರುಲತೆ ತಮ್ಮ
 ಹೂಗಳ ಫಲಗಳ ಮುಡುಪನು ತಂದು
 ಸ್ವರ ನೈವೇದ್ಯವ ಸುರಿವುತು ಖಗಗಳು
 ಮೋಹಕೆ ಮರುಳಾಗಿ !
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಂದರವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನೀ
 ಚೆಲುವಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ !

ಜೀವಕೆ ಜೀವನೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನಗಾರಿತ್ತರು ಜೀವವನು ?
 ಶೂನ್ಯ ಸಮಾಧಿಯೊಂದ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಚುಂಬಿಸಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ನೀನು,
 ನಿನ್ನಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಲೀಲೆಯೊ
 ಳುದಿಸಿತು ವಿಶ್ವದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ !
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಾಳನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು
 ನಿನೊಲಿಮೆಯ ಪಾಶ :
 ನಿನ್ನಾ ಪ್ರೇಮವಿಲಾಸದ ನಾಶದೊ
 ಳಿದೆ ಜಗದ ವಿನಾಶ !

ಅಗಸ ೨೨

ದಿನವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ರಸವನು ಹೀರಿ
ಸರ್ವಸ್ವವನು, ನಲ್ಲೆ, ಸುಲಯ ಬಲ್ಲೆ !
ಮುತ್ತೊಂದರೊಳೆ ಮೊಗದು ಮನದಣಿಯೆ ಸೊಂಪಿಯಿಗಾಂಟಿ
ಆನಂದದಮರತೆಯ ಹೊಂದಬಲ್ಲೆ !

ಒಂದೆ ಆಲಿಂಗನದೊಳಿಹಪರಗಳೆರಡನೂ
ನೋಯಿಸದೆ ಒಲಿದು ನಾನಪ್ಪಬಲ್ಲೆ !
ಕಣ್ಣೊಂದು ನೋಟದೊಳೆ ಮಳೆಯಬಿಲ್ಲನು ನಗುವ
ನಿನ್ನ ಸೊಬಗೆಲ್ಲವನು ಕದಿಯಬಲ್ಲೆ !

ಸಂಯೋಗವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ನುಣ್ಣನೆ ನೋಣೆದು
ರಸಪೂರ್ಣ ಶೂನ್ಯತೆಗೆ ಕಳುಹಬಲ್ಲೆ !
ಮಲಗಿರುವ ಬಡಬಾಗ್ನಿ ನಾನೆನ್ನ ಕೆಣಕದಿರು :
ಗುಟುಕೊಂದರಲಿ ಕಡಲ ಕುಡಿಯಬಲ್ಲೆ !

ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿ

ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಯನು ತಲೆಯೊಳು ಹೊತ್ತು
ಹುಡುಗಿಯು ಬಂದಳು ಹಾದಿಯಲಿ.
ಮಲೆನಾಡಿನ ಗಿರಿಗಳ ತುದಿ ಹೊತ್ತು
ಮುಳುಗುತ್ತಲಿದ್ದಿತು ಬೈಗಿನಲಿ.
ಹುಡುಗಿಯ ಕಂಗಳಲಿಸೆದುದು ಸಂಜೆ
ಮೇಣವಳಿದೆಯೊಳು ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬೈಗಿನ ಹಾಡನು ಹಾಡಿದುವು,
ಕಬ್ಬದ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡಿದುವು.

ತಂಗಿಯು ಬಡತನದುದೆಯನು ಉಟ್ಟು
ರತಿಯಂತೆಸೆವಳು ಕಂಗಳಿಗೆ ;
ತಾಯಿಯು ಬಡತನದೊಡವೆಯ ತೊಟ್ಟು
ಮಂಗಳವಾದಳು ಎನ್ನೆದೆಗೆ ;
ಯಾವುದೊ ಹಳ್ಳಿಯ ಲಾವಣಿ ಹಾಡುತ್ತ
ಬಾಲೆಯು ಬಂದಳು ನನ್ನೆದುರಾಡುತ್ತ :
ಎಕೆಂದರೆ ನಾನವಳಲ್ಲಿ
ಕರ್ನವ ಕಂಡೆನು ಲೀಲೆಯಲಿ.

ನೋಡಿದಳೆನ್ನನು ತಲೆಯನು ಎತ್ತಿ
ನುಡಿದಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಲೆ.
ದಸಿಯಲಿ ಮುಗ್ಧತೆ ವೈದೋರಿತ್ತು.
ಮಿಂಚಿತು ಮೊಗವಾನಂದದಲಿ.
ಅರಳಿದ ಹೂವುಗಳಿದ್ದುವು ಸುತ್ತ ;
ಆದನು ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯ ಚಿತ್ತ
ಹೂವುಗಳೆಲ್ಲವನೇಳಿಸಿತು
ಮೇಣವರಿಂಪನು ಚಾಳಿಸಿತು.

ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯು ಹೊರಟಳು ಮುಂದೆ
ಹಸುರಿಂದೆಸೆದಾ ಹಾದಿಯಲಿ ;
ದೇವಿಯ ಭಕ್ತನು, ಕುರಿಮರಿ, ಹಿಂದೆ
ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದುದು ವೌನದಲಿ.
ನೋಡಿದೆನವರನು ಹಿಂದಕೆ ತಿರುಗಿ
ತನು ಮನ ಎದೆ ಬಾಳೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ.
ವರವನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೀಶನನು
ಎಂದೂ ನಾನಂತೀಕ್ಷಿಸೆನು !

ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ

ಎ

ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ
 ಮೈನುರೆತೊರಗುವುದಾನಂದ !
 ಮಲಗಿರೆ ನಡುವಗಲುರಿಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ,
 ಬೇಸಗೆ ಬಿಸಿಯುಸಿರಾಡುತ್ತಿರೆ.
 ಹಸುರಾದೆಲೆಗಳ ಬಳ್ಳಿಯ ಕೆಳಗಡೆ,
 ತಂಪೊಳು ತೇಲುವುದೆಸಿತಂದ !
 ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಹರ್ಮಿಯು ಹಾರುತ್ತ
 ಅವರೆಯ ಹೂವನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರೆ,
 ಕೋನುಲಕಾಯದ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟಿಯು
 ಕಣ್ಣನ ಮೋಹಿಸಿ ಪಾರುತ್ತಿರೆ,
 ಹೊಳೆಯುವ ಕರಿವೈ ಬಣ್ಣದ ಮಂಚಿಯು
 ಹಾಡುತ್ತ ರುಂಕರಿಸಾಡುತ್ತಿರೆ,
 ಕಬ್ಬದ ಹೆಣ್ಣನು ತಬ್ಬುತ್ತ ಬಬ್ಬನೆ
 ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುತ್ತಿಡೆ ಎಸಿತಂದ !
 ಹಗಲಿನ ಕನಸಿನ ಸೊಬಗಿನ ಊರಿನ
 ಬನಗಳಲೆಯುವುದೆಸಿತಂದ !
 ಮಾನದ ಗೀತೆಯನಾಲಿಸಿಯಾಲಿಸಿ
 ಕನಸಿನೊಳಲೆಯುವುದೇನಂದ !
 ನೀರವ ವೀಣೆಯ ವೇಣುವನಾಲಿಸಿ
 ಸೊಬಗನು ಹೀರುವುದೇನಂದ !
 ಮಾಯೆಯ ನೆನೆನೆನೆದಣಕಿಸುತ್ತವಳನು
 ಸೀಡಿಸಿ ಹಿಗ್ಗುವುದೆಸಿತಂದ !
 ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ
 ಮೈನುರೆತೊರಗುವುದಾನಂದ !

ಸೋಮಾರಿಯ ಹಾಡು

ಈ ಸುರದಡಿಯಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿಯ ತಂಪಿನಲಿ
ನಲಿಯುವ ಹಸುರಿನಲಿ
ಜೀವನ ಮರೆಯುವ ಕೊಳಲಾದಿ !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ತೊರೆಯುತೆ ಬೀಡುಗಳ
ಹಾಡುತ ಹಾಡುಗಳ
ಆಡುತ ಆಟಗಳ
ಕರ್ಮವ ಕರಗಿಸಿ ಲೀಲೆಯಲಿ,
ನಲಿ ರಮಣಿ
ಒಲಿ ರಮಣಿ
ನಲಿ ಬಾ, ಒಲಿ ಬಾ, ಬಾ ರಮಣಿ !

ಹಾಡಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಮೆರೆಯಲಿ ಕಾಡುಗಳು
ನಲಿಯಲಿ ಹೂವುಗಳು-
ದುಂದನು ಮಾಡುವ ಜೀವನನು !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ಹುಚ್ಚರು ನಾವುಗಳು,
ಕೆಚ್ಚಿದೆಯಾಳುಗಳು ;
ವೆಚ್ಚರು ನೀವುಗಳು
ನೆಚ್ಚಿನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಳುಗಳು !
ನಲಿ ರಮಣಿ
ಒಲಿ ರಮಣಿ
ನಲಿ ಬಾ, ಒಲಿ ಬಾ, ಬಾ ರಮಣಿ !

ಬಹು ಸೋಮಾರಿಗಳು,
ಸುಖಿಗಳು ನಾವುಗಳು !
ಇಹಪರವಾಳುವೆವು !
ಭಾರವ ಬಿಸುಡುತ ಬಾಳುವೆವು !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ದೋಣಿಗನ ಹಾಡು

ದೂರಾ! ಬಹು ದೂರಾ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ!

ಅಲ್ಲಿ ಇಹುದೆನ್ನಾ ಊರಾ ತೀರಾ!

ದೂರ ದೂರ ಹೋಗುವ ಬಾರ

ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ಊರ ತೀರ.

ಚಲಜಲದಲಿಗಳ ಮೇಲ್ಪುಣಿದಾಡಿ

ಬಳಲಿಕೆ ತೊಳಲಿಕೆಗಳನೆಲ್ಲ ದೂಡಿ

ಗೆಲವಿನ ಉಲಿಗಳ ಹಾಡಿ

ಒಲುಮೆಯ ಮಾತಾಡಿ

ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂಚರ ಕೇಳಿ

ಆನಂದವ ತಾಳಿ

ಹಿಮಮಣಿ ಕಣಗಣ ಸಿಂಚಿತ ಅಂಚಿನ

ಹಸುರಿನ ತೀರದ ಮೇಲಾಡಿ,

ಕಿಸಲಯಕಂಪನದಿಂಪನು ನೋಡಿ

ಕೂಡಿ ಆಡಿ ನೋಡಿ ಹಾಡಿ

ತೇಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಬಾರ.

ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ಊರ ತೀರ.

ದೂರಾ! ಬಹುದೂರಾ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ!

ಅಲ್ಲಿ ಇಹುದೆನ್ನಾ ಊರಾ ತೀರಾ!

ಗಾನ ದರ್ಶನ

ಹಾಡುವನು ಹಾಡುವನು
ಕೊಳಲನೂದುತ ;
ಕುಣಿಯುವರು ಕುಣಿಯುವರು
ಮನವ ಮರೆಯುತ.

ಆದಿಯಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ
ದಣಿವ ತಣಿವ ಕಾಣದೆ
ನಿತ್ಯದಾರಾಮದಿ
ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿ ತೋರುತ-

ವಿಶ್ವಮೌನವಾಂತಿದೆ
ಕಾಲದೇಶವೆಲ್ಲವು
ಭಾವದಾವೇಶದಿ
ನೋಡುತಿಹವು ಚಲಿಸದೆ.

ಮೂಡಣದ ಗಗನದಲಿ
ರವಿಯುಪಯ ನಲಿಯುತಿದೆ ;
ತಳಿರಿನೊಳು ತಂಬೆಲರು
ಲೀಲೆಯಾಡುತಿರುವುದು !

ಹೊಸ ತಳಿರೊಳು ಹಿಮಮಣಿಗಳು
ಥಳ ಥಳಸವು ಮನವೋಹಿಸಿ,
ಮೇಘದಿಂದ ಉದುರಿದ
ರತುನ ಸೇಸೆಯಂದದಿ !

ಹಾಡುತಿರೆ ವಿಹಂಗಮ
ದಿವ್ಯ ಉದಯರಾಗವ
ನಸುನಗುತಿಹ ಪೊಸಚಿಗುರಿನ
ಕುಸುಮವಿಡಿದ ಹಸುರಮೇಲೆ—

ಸುನುಗಳನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಯ್ದು
ಮಾಲೆಗಳ ನೆಯ್ದು ನೆಯ್ದು
ಬಳಸಿ ಬಂದು, ಬಳಿಯೆ ನಿಂದು
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ಚುಂಬಿಸೆ!—

ಯುಗ ಯುಗಗಳು ನೆಗೆ ನೆಗೆವುವು!
ಕಲ್ಪಗಳು ಜಾರುವುವು!
ಕಮಲಜರು ಸನೆಯುವರು!
ಪ್ರಳಯಗಳು ಕಳೆಯುವುವು!

ರಾಧೆಯ ಕರೆ

ಎದೆಯ ಬನಕೆ ಬಾರೊ ನೀ
ಗೋಪಬಾಲನೆ ;
ಮುದದಿ ಶಶಿಯ ಕಿರಣ ನಿನ್ನ
ಕರೆಯುತಿರುವುದು.

ರಮ್ಯವೀ ಚಕೋರವು
ಬಯಸಿ ನಿನ್ನನೆ
ಪಾಡುತಿಹುದು ಸಲಿಲದಂತೆ
ಸುರಿವ ಗಾನವ.

ನಿನ್ನನಿದಿರು ನೋಡುತ
ಪೊನ್ನ ಸುಮಗಳು
ಜೊನ್ನ ಕಾಂತಿಯೆಂಬ ಜಲದಿ
ಮಿಂದು ನಿಂತಿವೆ.

ನಿನ್ನ ನೋಡೆ ಗಗನವು
ಕಾತರಿಸುತಿದೆ ;
ನಿನ್ನ ನೊಲಿಯೆ ತಾರಕೆಗಳು
ಮಿಣುಕುತಿರುವುವು.

ನಿನ್ನ ಗೆಲೆಯನಾಗಲು
ಚರಿಪನನಿಲನು ;
ನಿನಗೆ ಹರುಷವೀಯಲೆಂದು
ಧರಣಿ ನಲಿವಳು.

ಪರಮ ಪುರುಷ ಬಾರೆಲೈ ;
ಮುದವ ತಾರೆಲೈ.
ಪರಮತನವನುಳಿದು, ಕಾಂತ,
ಕೃಪೆಯ ತೋರೆಲೈ !

ಬಾ, ಬಾ!

ಸುಂದರ ದಿನ, ಸುಂದರ ಇನ,
ಸುಂದರ ವನ, ನೋಡು ಬಾ!
ಎಳಬಿಸಿಲೊಳು ತಿಳಿಗೊಳದೊಳು
ಜಲದಲೆಗಳು ನಲಿನಲಿಯಲು,
ನೋಡು, ಬಾ! ಕೂಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ತಣ್ಣೆಲರಲಿ ಹೂಗಳ ಬಳಿ
ಸೊಕ್ಕಿದ ಅಳಿ! ನೋಡು, ಬಾ!
ಹೊಸ ತಳಿರೊಳು ಇಂಗೊರಲೊಳು
ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಸರಗೈಯಲು,
ಹಾಡು, ಬಾ! ಕೂಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನೊ ಲಿದೆದೆ
ಕಂಪಿಸುತಿದೆ ; ಕೂಡು, ಬಾ!
ಹೊಸ ಹಸುರೆಡೆ, ತಿಳಿಗೊಳದೆಡೆ,
ನಾ ನಿನ್ನೆಡೆ, ನೀನೆನ್ನೆಡೆ!
ಕೂಡು, ಬಾ! ಹಾಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ಪ್ರಣಯದ ದೂರದಾಸೆ

ಒಲವೂ, ನಲವೂ, ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೂ,
ಅಂದದಿ ಚೆಂದದಿ ಬರುವಾನಂದವು,
“ ನಶ್ವರ! ನಶ್ವರ!” ಎಂಬರದೇಕೆ?
ನಶ್ವರವಲ್ಲವು ಶಾಶ್ವತ, ಗಿರಿಜೆ!
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಗಿರಿಜೇ, ಮೇಳಿಸಿ ನಾವುಗಳು
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ನನ್ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣಯವು ಫಲಿಸುವುದು!
ತರಳೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಫಲಿಸುವುದು!

ಗಗನದ ಉಡುಗಳು ಮಿರುಗುವುದೇಕೆ?
ಅಗಲಿದ ಯಾರನೊ ಸೇರುವೆವೆಂದು!
ವನಗಳು ಬುವಿಯನು ಒಲಿಯುವುದೇಕೆ?
ವಿಯೋಗ ದುಃಖವ ಕಳೆಯುವೆವೆಂದು!
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಅವರಾ ಬಯಕೆಯು ಲಭಿಸುವುದು!
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ಅಗಲಿದ ಇನಿಯನ ಸೇರುವುವು!
ಗಿರಿಜೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಸೇರುವುವು!

ಯಾರನೊ ಹುಡುಕತಲಿರುವರು ಎಲ್ಲಾ ;
‘ ಯಾರನು’ ಎಂದರೆ ತಿಳಿದವರಿಲ್ಲ ;
ಎಂದೋ ಯಾರನೊ ಅಗಲಿದೆವೆಂದು
ಅರಸುತಲಿರುವರು ಕಲ್ಪಗಳಿಂದ !

ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಗಿರಿಜೇ, ಮೇಳಿಸಿ ನಾವುಗಳು,
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ನನ್ನಿ ಪ್ರಾಣಯವು ಫಲಿಸುವುದು
ತರಳೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಫಲಿಸುವುದು !

ಶರದತ್ನು

ತೆನೆಯ ಕಂಪುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬರುತಲಿರುವುದು ;
ಗದ್ದೆಗಳಲಿ ಪೈರು ತಲೆಯ ತೂಗುತಿರುವುದು ;
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ,
ಒಲಿದ ಎದೆಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಒಲಿಯುವ !

ಸಗ್ಗದಮಲ ಸೊಬಗು ತಿರೆಯ ಚುಂಬಿಸಿರುವುದು ;
ಮೊಗ್ಗು ಹೂವು ಮರಗಳಿಂದ ಉದುರುತಿರುವುದು ;
ಆಯ್ದು ಆಯ್ದು ನೆಯ್ದು ನೆಯ್ದು ಮನೆಯ ಮರೆಯುವ,
ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮನನ ಮರೆಯುವ.

ಕೊಕ್ಕುಗಳಲಿ ತೆನೆಯ ತೊಟ್ಟು ಹಾರಿಹೋಗುವ
ಹಸುರುಗಳಿಯ ಹಿಂಡುಗಳನು ಅಟ್ಟಿ ನಲಿಯುವ ;
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲಲ್ಲಿ ಬುವಿಯು ಸರಸದಿಂದಿದೆ,
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ಸರಸದಿಂದ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ !

ಗಳಗಳೆಂದು ಹರಿವ ತೊರೆಯ ನೀರೊಳಾಡುವ;
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸವಿದು ಪೂಜೆಮಾಡುವ !
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ,
ಒಲಿದ ಎದೆಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಒಲಿಯುವ !

ಸಾಧನೆ

ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಮೊಗ್ಗಿನ ತೆರದಲಿ,
ತರಳೇ, ನೀನಿರುವೆ;
ಚುಂಬಿಸಲೆಳಸುವ ದುಂಬಿಯ ತೆರದಲಿ,
ಬಾಲೇ, ನಾನಿರುವೆ.
ಹೂವಾದರೆ ನೀ ಬಾಡುವೆ ಬಾಲೆ.
ಮುಗುಳಾಗಿರೆ ನೀನೆನಗದೆ ಲೀಲೆ!

ಮಕರಂದವನೀಂಟುವ ಚಲವಿಲ್ಲ :
ಸೊಬಗನೆ ನೋಡುವೆನು.
ಪಡೆಯುವೆನೆಂಬಾ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಲ್ಲ :
ಸರಸಕೆ ಕಾಡುವೆನು.
ಕನಸಿನ ತೆರದಲಿ ನೀನಿರು ನನಗೆ:
ದೂರದ ದೊರಕದ ಗುರಿ ಸವಿಯೆನಗೆ!

ಸಿದ್ಧಿಯು ಸುಖತರವಾದರು, ನಲ್ಲೆ,
ಕಡಲಿನ ರನ್ನವದು!
ಸಾಧನೆ ಸುಖತಮವೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆ ;
ಕೈಲಿಹ ಚಿನ್ನವಿದು !
ಬಾಳಿನ ಹೊಸ ರಸವಣಕಿಪ ನೆಚ್ಚು ;
ಬಾಲೆಯೆ, ಬೆಳೆವುದು ಬಳಲಿದ ನಚ್ಚು !

ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ನಾನಳಿದಮೇಲೆನ್ನ ಮರೆಯುವೆಯ ನೀನು ?
ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಪರರ ವಶವಾಗದೇನು ?
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆತುಬಿಡು, ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ ! ನಾ ಮರೆಯೆ ! ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಮರೆಯುವೆಯ ನಾ ತೋರಿದೊಲುಮೆಯಾ ಪೆಂಪ ?
ಮರೆಯುವೆಯ ನಾನಿತ್ತ ಚುಂಬನಗಳಿಂಪ ?
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆತುಬಿಡು, ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಮರೆತುಬಿಡು ಅಂದೆನ್ನ ನೋಡಿದಾ ಪರಿಯ !
ಎನಗಾಗಿ ನೀ ಕರೆದ ಕಂಬನಿಯ ಸರಿಯ !
ಎನ್ನ ಮಂದಸ್ಥಿತವ ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಸೆರೆಗೊಳ್ಳುವುದು ನಿನ್ನ ಬೇರೊಂದು ಹೃದಯ ;
ಇನಿಯ, ನಿನಗಾಗುವುದು ಹೊಸ ಹರುಷದುದಯ ;
ಆಗೆನ್ನ ನೆನೆಯದಿರು ; ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗೆನ್ನ ನೆನಪ ತರಬಹುದು,
ಬೀಸುತಿಹ ತಂಬೆಲರು ನೆನಪ ತರಬಹುದು ;
ಹೊಸಬಳನು ನೋಡೆನ್ನ ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

“ ನೀನೆನ್ನ ನಿಜ ಜೀವ, ನೀನೆ ನಾ”ನೆಂದೆ!
“ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲದೆ ಪರರ ಮೊಗ ನೋಡೆ ” ಎಂದೆ!
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆ ಬೇಗ ಅದನೆಲ್ಲ, ಇಸಿಯ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ!

ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿಸಿಯ, ಮರೆ ಎನ್ನ!
ಮುದ್ದಿಡುತ ಹೊಸಬಳನು ನೆನೆಯದಿರು ಎನ್ನ!
ಎನ್ನ ನೆನಪದು ಶೂಲ! ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು!
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ!

ಅಪವಾಕ್ಯ

ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ.
ನಿನಗೆ ಸಂದೆಯ ಏಕೆ? ಬಿಡು, ಬಿಡು; ನಂಬು ನನ್ನನು, ಹೇ ಸಖಿ.
ಕನಸಿನೊಡವೆಯ ಒಲಿಯೆ ನಾನು ಮೂಢೆಯಲ್ಲ, ಸೋದರಿ.
ನನ್ನ ಒಲಿಗೆ ಗುರಿಯು ಕನಸಿನ ವಸ್ತುವಲ್ಲ, ಸೋದರಿ.
ಮಂಜುವನದಿಂದವನ ಕೊಳಲಿನ ಚೈತ್ರಗಾನವ ಕೇಳಿಹೆ ;
ಮಿಳಿರುವೆಳೆಯ ತಳಿರೊಳವನ ಸಿರಿಯ ಸೆರಗ ನೋಡಿಹೆ.
ನನ್ನ ಸೊಬಗಿದು ಯಾರದೆಲೆ ಸಖಿ! ನಲ್ಲನಿತ್ತುದೆ, ಹೇ ಸಖಿ.
ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯೊಳವನ ಮುತ್ತಿನ ಮುದ್ರೆಯಿಹುದು, ಹೇ ಸಖಿ.
ಅವನ ಕಂಡಿಹೆ, ಅವನನುಂಡಿಹೆ, ಅವನನಪ್ಪಿಹೆ, ಸೋದರಿ.
ಅವನ ಕೋಮಲಕಾಯದೊಲೈಯ ಸವಿಯ ನೋಡಿಹೆ, ಸೋದರಿ !
ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ!
ನಿನಗೆ ಸಂದೆಯ ಏಕೆ? ಬಿಡು, ಬಿಡು; ನಂಬು ನನ್ನನು, ಹೇ ಸಖಿ!

ರಸಿಕರ್ಪಿ

ರಸಿಕನೆನ್ನಿ ನಿಯನತಿರಸಿಕನಾ. ಕೆಳದಿ.
ಕೂಡಲವನನು ಪೋಪೆ, ಬೇಗ ಸಿಂಗರಿಸು !

ಮನವ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಬಾಚು ಬೈತಲೆಯ ;
ಮುದ್ದು ಸೂಸುವ ತೆರದಿ ಮುಂಗುರುಳ ತಿದ್ದು ;
ಕುಂಕುಮವನ್ನಿನಿದಾಗಿ ನೊಸಲ ಮೇಲಿರಿಸು,
ಕೊರಳಿನಲಿ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳ ಮುಡಿಸು !

ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸ ಹೊಸ ತಳಿರೊಲೆಯುವಂತೆ
ನಿರಿಗೆದರೆಗಳ ರಚಿಸು ಮಿಳಿರುವಂತೆ !
ಎದೆಯ ಕೆಣಕುವ ತೆರದಿ ಮೇಲುದನು ಇರಿಸು ;
ಬಿಂಕ ಮೆರೆಯುವ ತೆರದಿ ಕೊಂಕುಗೊಳಿಸು !

ಬಂಡುಣಿಗಳಲರಿನಲಿ ಝೇಂಕರಿಸುವಂತೆ
ನೇವುರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ದನಿಗೈಯಲಿ !
ರಸಿಕಮಣಿ ಎನ್ನಿ ನಿಯ ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ
ಸೊಬಗು ಪೆಂಪವನೆದೆಯ ಸೆರೆಗೈಯಲಿ !

ಅಭಿಸಾರಿಕೆ

ಕಿಂಕರರ ಕಳುಹಿದೆನು ಕರೆತರಲು ರಮಣನನು
ಹೆಣ್ಣು ನಾನೆಂದೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಬೆರೆತು ;
ಹಲವು ದೂತಿಯರಿಹರು, ಹಲವು ಜಾತಿಯರವರು,
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೆಂದು ಮಲೆತು ಮೈಮರೆತು.

ಯಾರಿಲ್ಲ ನನಗೆಣೆಯು, ಬೇರಿಲ್ಲ ಚಿಲುವಿನಲಿ,
ನನ್ನ ಚಿಲ್ವಿಗೆ ದಾಸ ಚಿನ್ನನೆಂದರಿತೆ ;
ಚರರನೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನೆ ದೊರೆಗೆ ಬಳಿಯಟ್ಟಿದೆನು,
ಹೋದವರು ಬರದಿರಲು ಹೊಮ್ಮಿದುದು ಕೊರತೆ.

ಮೊದಲಿಗಳು ಬನದಲ್ಲ ಮಾಮರವ ಕಂಡೊಡನೆ
ಹಣ್ಣುಗಳನುಣತೊಡಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲಿಲ್ಲ !
ರಸಿಕೆ ಎರಡನೆ ಕೆಳದಿ, ರವಗೈಯೆ ಕೋಗಿಲೆಯು
ಮುದದುಲಿಯನಾಲಿಸುತ ಮುಂಬರಿಯಲಿಲ್ಲ !

ಮೂರನೆಯ ಕಬ್ಬಿಗಿತಿ ಮೋಹಿಸುವ ಬನದಳಿರ
ಲಾವಣ್ಯದೈಸಿರಿಯಲೋಲಾಡಿಯಾಡಿ,
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾವುಕಿಯು ಸಿಲ್ವಿ ಪೂಗಂಪಿನಲಿ
ತೊರೆದು ಕೈಗಜ್ಜವನು ತೊಳಲಿದಳು ಹಾಡಿ !

ತರಳೆಯೈದನೆಯವಳು ತಂಬೆಲರ ಸೊಂಕಿಂಗೆ
ತನುವುಬ್ಬಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿದಳು ನನ್ನ ಜರೆದು ;
ಜಾಣೆಯಾರನೆಯವಳು ರಾಣನರಮನೆಯೈದಿ
ಕೋಣೆಗಳ ಗುಣಿಸಿದಳು ಆಣತಿಯ ತೊರೆದು !

ಹೋದವರು ಬರದಿರಲು, ಕಾದು ಬಳಲಿದ ನಾನು
ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಡಗರದಿ ಸಿಡುಕಿದೆನು ಒಮ್ಮೆ!
ರಂಜಿಸಿನ ಮುಳುಗುತಿರೆ, ಸಂಜೆಗೆಂಪೆಸೆಯುತಿರೆ,
ಹಿಂಜರಿದು ದೈನ್ಯದಲಿ ಅಂಜಿದುದು ಹೆಮ್ಮೆ!

ಅರಸಿ ಎಂಬುವ ಬಿಂಕ ವಿರಹದಲಿ ಲಯವಾಗೆ
ಅರಸನಭಿಸಾರಿಕೆಯು ಹೊರಟಿನರಮನೆಗೆ!
ಮರಳಿ ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲ ಅರೆದಾರಿಯಲಿ ಬಂದು
ಜೀಡಿದರು ಮನ್ನಣೆಯ, ಬಾಗಿದರು ನನಗೆ!

ರಾಣಿ ಬಂದುದ ಕಂಡು ರಾಣನಾಡಿದಸಿಂತು
“ ಕಳುಹಿಸದೆ ಕಿಂಕರರ ನೀ ಬಂದುದೇಕೆ? ”
ನಲ್ಲನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ನಾಚಿಯೊರೆದೆನು ಬಾಗಿ :
“ ದಾರಿಯೆಡೆ ಉಪವನವದಾರಿಗಿಹುದೇಕೆ? ”

ನಾಚೆ ನಾನಿನ್ನು

ಮನೆಗಿನಿಯನೈತರಲು ಮೊಗದೋರೆ ನಾಚಿದೆನು ;
ಕೆಳದಿಯರು ನಾಚದೆಯೆ ಸುಳಿದರವನೆದುರು !
ಚಿಲುವಿನಲಿ ಕೆಳದಿಯರ ವಿಾರಿ ನಾನಿದರೂ
ನನ್ನ ಸೊಬಗನು ರಮಣನರಿಯಲಿಲ್ಲಾ, ಹಾ !

ಸಖಿಯರೊಯ್ಯಾಚದಲಿ ನಿರಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ ಬಂದು
ನೋಟದಲಿ ಬೇಟವನು ಸೂಚಿಸಿದರು ;
ಹೂವುಗಳ ಕೊಯ್ದಾಯ್ದು, ಕೋದು, ಹಾರವ ನೆಯ್ದು,
ನೂಪುರವ ದನಿಗೈದು ನಲಿದರಲ್ಲಿ !

ಇನಿಯನವರನಿಬರನು ಒಲಿದು ಬಂದಪ್ಪಿದನು ;
ನನಗಪ್ಪುವಭಿಲಾಷೆ ! ನಾಚಿಕೆಯು ಬಿಡದು !
ನಾಚಿಕೆಯನುಳಿದವರು ಸುಖವನನುಭವಿಸಿಹರು !
ನಾಚಿ ಕೆಟ್ಟೆನು ನಾನು ! ನಾಚಿ ನಾನಿನ್ನು !

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಿಂಗರದ ಹೂರೆಯೇಕೆ ?

ಸಡಗರದ ಮಾತುಗಳ ಬಿಂಕವೇಕೆ ?

ನಿನ್ನೆ ಮುಂದಿರುವಾಗ ಮಂತ್ರಗಳ ಮರೆಯೇಕೆ ?

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮರುಳು ಲಜ್ಜೆಯೇಕೆ ?

ನೇವುರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಕಿಂಕಿಣಿಯ ದನಿ ನಿನ್ನೆ

ಸವಿಗೊರಲಿನಿಂಚರವ ಕೆಡಿಸದಿರಲಿ !

ಮಂತ್ರಗಳ ಜವನಿಕೆಯು, ದೊರೆ, ನಿನ್ನೆ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ

ಸೌಂದರ್ಯವನು ಮಬ್ಬುಗೈಯದಿರಲಿ !

ನಗ್ನ ತೆಗೆ ನಾಚದಲೆ ಸಿರಿದಳರ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂ

ಮೂಡಿ ಸುಗ್ಗಿಯನೊಲಿವ ಹೂವಿನಂತೆ

ಸಿಂಗರದ ಹೂರೆಯುಳಿದು, ಮಂತ್ರಗಳ ಮರೆಯುಳಿದು

ಪ್ರೇಮದಾರತಿ ಹಿಡಿದು ತೇಲಿಬರುವೆ !

ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು

ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು
ಬಾರ ತರಳನಂದದಿ ;
ಚೆಲುವೆ ನಾನು ; ಇನಿಯ ನೀನು
ತೋರ ಚೆಲುವನಂದದಿ.
ತಿರುಪೆ ಬೇಡಿ ತಿಂಬೆ ನಾನು ;
ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವೆ ನಾನು ;
ಗೋಪಳಾನು ; ಹರಿಯೆ, ನೀನು
ಬಾರ ಗೋಪನಂದದಿ !
ಬಗೆಯ ಚಿಂತೆ ಬಯಸಿದಂತೆ,
ತೋರ, ಬಾರ ಚಂದದಿ !

ಎನ್ನಿನಿಯಳು

ಬನವೆಲ್ಲ ಕೊನರೊಡೆದು ತಳರಿಂದ ನಳನಳಿಸೆ
ಅರಳುತಿಹ ಬಿರಿಮುಗುಳ ನೋಡಿರುವೆಯೇನು ?
ಬಾನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಲ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದಿರೆ
ಮೂಡುತಿಹ ತಾರೆಯನು ಕಂಡಿರುವೆಯೇನು ?
ಮೂಡುತಿರೆ ನೇಸರೆಳಬೆಳಕಿನಲಿ ಮಿಂಚುತಿಹ
ತಾವರೆಯ ಹಿಮಮಣಿಯ ದಿಟ್ಟಿಸಿಹೆಯೇನು ?
ಇನಿತೆಲ್ಲವನು ನೀನು ಕಂಡಿರುವೆಯಾದೊಡೆಯು
ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿ ಸಿಯಳೆಳನಗೆಯ ನೀನು !

ನನಗಾಗಿ

ಕೊಂಕಿಸಿ ಕೊರಲನು ಬಿಂಕದಿ ಬಳುಕುತ
ನಾಣನು ನಟಿಸುತ ಹೂಕೊಯ್ತು,
ಮುದ್ದು ಚೆಲುವುಗಳ ಮುದ್ದೆಯ ತೆರದಲಿ
ಬಂದಳು ಮದನನ ನನೆಗೈದು !
ಹೂವೇ ಹೂಗಳ ಕೊಯ್ತಂತೆ,
ಮಾಲೆಯೆ ಮಾಲೆಯ ನೆಯ್ತಂತೆ,
ಚೆಲ್ಲನು ಚೆಲ್ಲೇ ಗೆಲ್ಲಂತೆ,
ಮೆರೆದಳು ಆ ಕಾಂತೆ !

ಬಳ್ಳಿಯ ಬಳಿಯಲಿ ನನ್ನೆ ದೆಯಾಸೆಯ
ಬೇಟವೆ ಬಾಲೆಯ ರೂಪಾಗಿ,
ಮೋಹಿಸುವಂದದಿ ಸುಮಸಮ ಕೋಮಾಲಿ
ಕಣ್ಣೆ ಸದಳು ಸನಿಗನಸಾಗಿ !
ಲತೆಗಳ ಬಳಿಯಲಿ ಲತೆಯಾಗಿ,
ಸುಮಗಳ ಸಂಗದಿ ಸುಮವಾಗಿ,
ನಿಂತಳು ಚೆಲುವೆಯ ತರಬಾಗಿ,
ನಿಂತಳು ನನಗಾಗಿ.

ಅನೇ!

ಸೊಬಗಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಾಗಹೆ ನೀನು ;
ಚಿಲುವೇ, ಸರಸತಿಯೆ !
ಅದರಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಸೆರೆಯಾಳಾನು ;
ನನ್ನೆ ದೆಯಾರತಿಯೆ !

ನಿನ್ನೆ ಕೆವೊಗದಲಿ ನಸುನಗೆಯಾಗಿರೆ
ನನಗಿಹುದೊಂದಾಸೆ !
ನಿನ್ನಾ ಮುಡಿಯಲಿ ಹೂವಾಗಿರುವುದು
ನನಗಿನ್ನೊಂದಾಸೆ !

ತಾವರೆ ಬಣ್ಣದ ನಿನ್ನಾ ಹಸೆಯಲಿ
ಕುಂಕುಮವಾಗಿರಲೆನಗಾಸೆ !
ಬಳ್ಳಿಯನೇಳಿಪ ನಿನ್ನಾ ಕೈಯಲಿ
ಹೊಂಬಳೆಯಾಗಿರಲೆನಗಾಸೆ !

ಪದ್ಮವ ಮುಸುಕಿದ ಕೈವಲದಂತಿಹ
ಸೀರೆಯ ನಿರಿಯಾಗಿರುವಾಸೆ !
ಮನವನು ಸೆಳೆಯುವ ನಿನ್ನ ಸಿನಡುವಿಗೆ
ಕಟಿಬಂಧನವಾಗಿರುವಾಸೆ !

ನಿನ್ನಾ ಕೈಯಲಿ ಗಾನವ ಸೂಸುವ
ವೀಣೆಯು ನಾನಾಗುವುದಾಸೆ !
ನಿನ್ನೊಳು ನಾನೂ, ನನ್ನೊಳು ನೀನೂ
ಪ್ರೇಮದಿ ಲಯವಾಗುವುದಾಸೆ !

ಚಿಲುವೇ, ತರಳೇ, ಮುದ್ದಿನ ಹೆಣ್ಣೆ,
ನಿನ್ನವ ನಾನಾಗಿರುವಾಸೆ!
ಇನ್ನೇನುಸುರಲಿ? ಕಾಮನ ಕಣ್ಣೆ,
ನನಗಿಹುದೇನೇನೋ ಆಸೆ!

ಸೌಂದರ್ಯೋಗಿ

ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ,
ನಿಲ್ಲು ಚಿಲ್ವಿನ ಕಣ್ಣೆ,
ನಿನ್ನ ಸೊಬಗನು ನೋಡಿ
ಕೈಬಿಡುವೆನು !
ಬಗೆ ತಣಿಯೆ ಹೀರಾಡಿ
ಕೈಬಿಡುವೆನು !

ರವಿಯುದಯದಂತಿರುವೆ
ನೀನೆನಗೆ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ !
ಅದಕಿಂತ ಕೀಳಲ್ಲ
ನೀನು ನನಗೆ !
ಅದಕಿಂತ ಮೇಲಲ್ಲ
ನೀನು ನನಗೆ !

ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋಗಿಯೆ,
ಎಲೆ ಸುಂದರಿಯೆ, ನಾನು !
ನೀನು ಬರಿ ರವಿಯುದಯ !
ಸೊಬಗು ನನಗೆ !
ಸೊಬಗಿರುವ ತಾವೆಲ್ಲ
ಗುಡಿಯು ನನಗೆ !

ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು?

ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆಯೆ?
ಓ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವೆ?

ದೂರದಿಂ ಬಂದಿಹೆನು ; ಬಲು ಬಳಲಿ ನೊಂದಿಹೆನು,
ಕತ್ತಲಲಿ ಸೋತಿಹೆನು ದಾರಿ ನಡೆದು !

ಮುಳ್ಳು ಕಲ್ಲನು ತುಳಿದು, ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳವ ಕಳೆದು,
ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆಯ ಹಾದುಬಂದೆ !

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗರೆದು ಚಳಿಯ ತಣ್ಣೀರು ತಿದೆ ;
ವೈಗಂಟೆ ಕೊಂಡಿರುವುದುಟ್ಟು ಸೀರೆ !
ಕೇಶಪಾಶವು ತೊಯ್ದು ಮುಡಿಗೆದರಿಕೊಂಡಿಹುದು !
ಕಂಪಿವುದು ಕೋಮಲೆಯ ಕುಸುಮ ಕಾಯ !

ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದೆ ; ಕುಡಿಮಿಂಚು ತಳಿಸುತಿದೆ ;
ಸಿಡಿಲೆರಗಿ ಬಾನೆಲ್ಲ ಕೆರಳಿರುವುದು !
ಹೊರಗೆಲ್ಲಿಯೂ ಮಲಗೆ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ತಾವಿಲ್ಲ ;
ತಿಮಿರ ಭಯ ಹೃದಯದೊಳು ಹರಿಯುತಿಹುದು !

ಮಲಗಿರುವನೆನ್ನಿ ನಿಯನೊಳಗೆ ಬಿಸುಸೆಜ್ಜೆಯಲಿ ;
ಕರೆದರೂ ಕೇಳಿಸದು ! ಗುಡುಗುತಿಹುದು !
ಚಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವೆನು ರಮಣನೆಡೆ ಸೇರಿ !
ತೊಯ್ದು ಡುಪಿಗಿಂತ ನಗ್ನತೆಯೆ ಲೇಸು !

ಕತ್ತಲಲಿ ಬಂದಿರುವೆ ; ತಾಯ್ಮನೆಯನಗಲಿರುವೆ ;
ತೊಯ್ದು ಮಳೆಯಲಿ ಕದವ ತಟ್ಟುತಿರುವೆ !
ಬಾಗಿಲನು ಕಾಯದೆಯೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವೆ ?
ಓ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆ, ಬೇಗ ಬಾರೈ.

ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ತಿಖಿ

ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ತಿಖಿ
ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹನು ನೋಡೆ, ಸಖಿ ;
ನೋಡೆ ಸಖಿ, ಬಾರೆ ಸಖಿ,
ನೋಡೆ ಶಶಿಮುಖಿ.

ಮಳೆಯ ಹಸಿಯು ತಳಿರಮೇಲೆ
ಮೆಲ್ಲನಡಿಯನಿಡುತ ಬೀಳೆ
ಹಸುರಿನಿಂದ ಮೆರೆಯಲಿಳೆ
ನಳನಳಿಸೆ ಬೆಳೆ ;

ಮುಗಿಲ ಮುಡಿದು ಮೈಯಲಿ,
ಕೊಳಲ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ,
ಮಲರಗಣ್ಣು ಮುಗುಳುನಗೆ
ಜಗದ ಬಗೆವುಗೆ,

ಉಲಿಯನುಳಿದು ಖಗಗಳು
ಮೇವ ತೊರೆದು ಮಿಗಗಳು
ಕೊಳಲ ಕೇಳಿ, ಮುದವ ತಾಳಿ
ಮೈಯ ಮರೆತಿವೆ.

ನೇಸರಿಂದು ಬಾನು ತಿರೆ
ಕುಣಿವುವನು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರೆ ;
ಬನಗಳಿಹವು ತಳಿರ ಚಿಲ್ಲೆ
ಮೂಕ ಸುಖದಲಿ !

ಸಾಮವೇದ ನಮೋ ಎನೆ
ಕೊಳಲ ನುಡಿವನು ;
ಭರತಶಾಸ್ತ್ರ ನಮೋ ಎನೆ
ಅಡಿಯನಿಡುವನು !

ಪೂವಮ

(ಕೊಡಗಿನ ಹುಡುಗಿ)

ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಿರಿಮಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಾಲ ದಿನೇಶನ ಕೋಮಲ ಲೀಲೆ
ಹಸುರಿನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಮುತ್ತು
ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಜನವಿಲ್ಲದ ಕಿರುದಾರಿಯೊಳಾನು
ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದಿರೆ ಪರ್ವತಸಾನು
ಅಲೆಯಲೆಯಲೆ ಮುಗಿಲಿಗೆ ಎರಿತ್ತು ;
ವಿಾರಿತ್ತು !

ಸುತ್ತಲು ಕಾಡಿನ ಹೂಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ನಲಿನಲಿದುವು ಹೂಬಿಸಿಲಲಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ,
ಖಗಗಾನವು ಮೌನವ ಕಡೆದಿತ್ತು ;
ಮಿಡಿದಿತ್ತು.

ತಪ್ಪಲ ಮೇಯುವ ಮಂಜಿನ ಮಂದೆ
ತೇಲುತಲಿದ್ದುದು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ.
ನಡೆದೆನು ಕೊಡಗಿಗೆ ನಾ ಮನಸೋತು ;
ಮೇಣೋತು.

ನಡೆದಿರೆ ದಾರಿಯ ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿ
ಪರ್ವತ ಕಾನನ ಕಂದರದಲ್ಲಿ
ಫಕ್ಕನೆ ಕಂಡಿತು ನನ್ನಯ ಕಣ್ಣು :
ಮುದ್ದಿನ ಮಲೆಹೆಣ್ಣು !
ಹೆಣ್ಣೆಂಬೆನೆ? ಅಲ್ಲಾ ! ಕಿರುಹುಡುಗಿ
ಕೊಡಗಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೋ ಎನೆ ಬೆಡಗಿ !
ಐದು ವಸಂತಗಳಂದವ ಕೊಡಗಿ !
ಹೊಸ ಹೂ ಆ ಹುಡುಗಿ !

ಬೆಡಗಿನ ಕೊಡಗಿನ ಮಲೆಯಿಂದೊಯ್ಯನೆ
 ಕಿರುದೊರೆಯುರುಳುವ ತೆರದಲಿ ರಯ್ಯನೆ
 ಕಲ್ಲು ಹಾದಿಯಲಿ ಬಂದಳು ಚಿಮ್ಮಿ
 ಮಿಗವರಿಯೊಲು ಹೊಮ್ಮಿ !
 ನಿಂತಳು ಬೆರಗಾಗೆನ್ನ ನು ಕಂಡು !
 ಅಂತು ನಿಲ್ಲುವುದು ದುಂಬಿಗೆ ಬಂಡು !
 ಕಣ್ಣೊಳೆ ನಾನಾ ಜಿಲುವನು ಹೀರಿ
 ನಿಂತೆನು ಎದೆಹಾರಿ !

ತುಂಬಿದ ಮೊಗ, ಮೈ; ತುಳುಕುವ ಕಣ್ಣು ;
 ಕೆನ್ನೆ ಗಳರಡೂ ಕಿತ್ತಿಳೆ ಹಣ್ಣು !
 ಕೊಡಗಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ನಿನ್ನಯ ಕೆನ್ನೆ
 ದಿಟವೈಸಲೆ ಚೆನ್ನೆ !
 ಒಲೈಯು ನಲ್ಲೆಯು ಜಿಲುವೂ ಬೆಡಗೂ
 ನಿನ್ನಲ್ಲವೆ ; ಇದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಗೂ !
 ಗಿರಿ ತಲೆಕಾವೇರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ?
 ನೀನಿರೆ ಅವು ಬೇಕೆ ?

ಮಲೆಗಳ ಕತ್ತಲೆ ಕವಲೊಡೆದಂದದಿ
 ಜಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತೆರಡಾಗಂದದಿ.
 ಕೇಳಿದೆನಾಕೆಯ “ ಹೆಸರೇನಮ್ಮಾ ?”
 ನುಡಿದಳು “ ಪೂವಮ್ಮ !”
 ನುಡಿಸುವ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಸರನು ಕೇಳಿದೆ ;
 ಅಲಿಸಿ ಪರನಾಹ್ಲಾದವ ತಾಳಿದೆ.
 ವನಿಯೂ ಹೆಸರೂ ಎರಡೂ ಹೂವೆ !
 ಅವಳಂತೂ ಹೂವೆ !

ಕೊಡಗದು ಹಿರಿಮಲೆಗಳ ಸಿರಿನಾಡು ;
ಮೇಲಾಕಾಶವು, ಕೆಳಗಡೆ ಕಾಡು !
ಅಂತೆಯೆ ಇರುವುದು ನನ್ನಾ ಬೀಡು,
ನಚ್ಚಿನ ಮಲೆನಾಡು !
ಮಲೆನಾಡಿನಗಿದೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆ,
ಅದರಿಂ ಕೊಡಗನು ಮರೆಯಲು ಬಲ್ಲೆ !
ಆದರೆ ಮರೆಯೆನು ನಿನಗಾಗಮ್ಮಾ
ಮುದ್ದಿನ ಪೂವಮ್ಮಾ !

ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತು

(ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ಕವಿಯ ಒಂದು ಕವನ ಭಾಗದ ಅನುಕರಣೆ)

ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಸವಿಗನಸೆಲ್ಲಾ

ಇಹುದೊಂದೇ

ತುಂಬಿಯ ತುತ್ತಿನ ಚೇಲದಲಿ.

ಗಣವಸಿರಿನ ಹೊಳೆವೈಸಿರಿಯೆಲ್ಲಾ

ಇಹುದೊಂದೇ

ರನ್ನದ ಕಿರುನಗೆಯಾಳದಲಿ.

ಕಡಲೊಳಗಡಗಿಹ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ

ಹೊಳೆಯುವುದೊಂದೇ ಮುತ್ತಿನಲಿ ;

ಇಲ್ಲಿಯ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಿರಿಸೊಬಗೆಲ್ಲಾ—

—ನನ್ನಿಗೆ ನನ್ನಿ ;—

ಹುದುಗಿದೆ ನನ್ನಿ

ಗೌರಿಯ ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತಿನಲಿ ;

ಒಂದೇ ಮುತ್ತಿನಲಿ !

ಪೋಡಶಿ

ಷೋಡಶ ವಸಂತಗಳು ಸುಯ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ

ಕರುವಿಟ್ಟ ಲಾವಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನೆ, ಸುಂದರಿಯೆ.

ಕಂಗೊಳಿವೆ. ಜೀವನದ ಮಧುಕುಂಜ ಮಂಜರಿಯೆ,
ಕೂರ್ಮ ತೆಂಗಾಳಿಯಲಿ ನಲಿವ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ

ಹೃದಯದ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳು ಮೈಮೂಡಿ

ನುಡಿದೋರುತಿವೆ.—ಅವುಗಳರ್ಥವೇನೆಂದರಿಯೆ.

ಉದಯಗಿರಿ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು ಮೆರೆಯೆ

ಯಾಮಿಸಿಯು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮುಗಿಲ್ಲಳನು ಸೂಡಿ

ಕರೆವಂತೆ ಮೋಹಿಸಿಹೆ, ಓ ನನ್ನ ಸವಿಗಣಸೆ!

ನನಸಲ್ಲ!—ಹೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸುಂದರಿಯೆ, ನೀನಂದು

ಮರ್ತ್ಯವನ್ನುಳಿದು ಹಾ! ಸ್ವರ್ಗವಾದವಳೆಂದು

ಕನಸಿನಲಿ ಚುಂಬಿಸಿಹೆ!—ಅಯ್ಯೋ, ಕನಸು ಕನಸೆ?—

ಆದರಿದೊ, ಹಾಡುತಿದೆ ದಿನಮುಖದ ಕಾಜಾಣ :

ಬೆಂದೆದೆಗೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಗಾಯನ ಸುರಾಪಾನ !

ರಸಯುಷಿ

೧

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ,
ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ,
ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ,
ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆ ರಳೆ!
ದಟ್ಟ ಬನಗಳ ಮಲೆಯ
ನಡುನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ,
ತಣ್ಣೆಳಲ ತಣ್ಣೆಲರ
ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ,
ನಿರಿದಳಿರ ಹೊದರುಗಳ
ಬನಗತ್ತಲಲ್ಲಿ,
ಸದ್ದಿಲ್ಲದಡವಿಯಲಿ,
ಬೇರೊಂದು ಪೊಡವಿಯಲಿ,
ಮೈ ಮರೆತು ನಲಿಯುವಂ,
ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿಯೊಲಿಯುವಂ
ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ!
ಬಾ ಚೆಲ್ವೆ, ಬಾ ರಮಣೆ,
ಸವಿಗೊರಲಹಣ್ಣೆ ;
ಬಾ ನೀರೆ, ಬಾ ಕವಿತೆ,
ಕಬ್ಬಿಗನ ಕಣ್ಣೆ !
ಸೌಂದರ್ಯವಿಹುದಿಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಏಕಾಂತವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಸಂಗೀತವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ!

ಸದ್ಧತಿಯ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲ,
 ಕಾಯಿದೆಯ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ,
 ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ,
 ಕರುಬುನರ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ,
 ಬನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲೆ!
 ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೆ ನೀತಿ,
 ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆ ಪ್ರೀತಿ,
 ಇಲ್ಲಿಯೊಲೈಯೆ ಕಟ್ಟು,
 ಇಲ್ಲಿ ಬೇಟವೆ ಗುಟ್ಟು,
 ಮಾಡಿದುದೆ ಮಾಡಿ!
 ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ,
 ಆಡಿದುದೆ ಆಟಿ!

೨

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ತರಳೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ;
 ನೀನೆನ್ನ ಬಾಳುಸಿರು,
 ಬಾ ನನ್ನ ಒಲವೆ!
 ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕೇ ಹುಚ್ಚು;
 ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವು ಹುಚ್ಚು;
 ಮರಕೆ ಹೂವಿನ ಹುಚ್ಚು,
 ಬನಕೆ ಹಸುರಿನ ಹುಚ್ಚು;
 ಖಗಕೆ ಹಾಡಿನ ಹುಚ್ಚು;
 ಮಿಗಕೆ ಕಾಡಿನ ಹುಚ್ಚು;
 ಒಂದಕೆರಡರ ಹುಚ್ಚು;
 ಎರಡಕೊಂದರ ಹುಚ್ಚು;
 ನನಗೆ ನಿನ್ನಯ ಹುಚ್ಚು;

ನಿನಗೆ ನನ್ನಯ ಹುಚ್ಚು ;
 ಹುಚ್ಚು, ಬರಿ ಹುಚ್ಚು !
 ಇಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವು
 ದಿವ್ಯಾನತರಣ !
 ಇಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರೋದಯವು
 ಪ್ರಕೃತಿಯಾಭರಣ !
 ಮಾತಾಡಿದರೆ ಕಬ್ಬ !
 ನೋಡಿದರೆ ಹಬ್ಬ !

೩

ಕವಿಯ ಹುಚ್ಚಿನ ಸವಿಯು
 ನೀ ಬಲ್ಲಿಯೇನು ?
 ನಿನಗಿನಿತು ನೀಡುವೆನು
 ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ನೀನು !
 ಕೊಬ್ಬಿ ನಳನಳಿಸುತಿಹ
 ಬನದಳರ ಮೇಲೆ
 ಹಬ್ಬಿ ತಳತಳಿಸುತಿಹ
 ಎಳಬಿಸಿಲು ಬೀಳೆ
 ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ
 ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವನೇರಿ
 ಕೈಮುಗಿದು ದೇವನಿಗೆ
 ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿ,
 ತಿರುಗಿ ನಲಿದಾಡುವಂ
 ನಲ್ಲೆಯಲಿ ಕೂಡಿ.
 ಬಲ್ಲಿದರ ಬಗೆಯಿಂದ
 ನಾ ಸುಲಿದು ತಂದಿರುವ
 ಅರಿವಿನಾ ಸೂರೆಯನು
 ನಿನ್ನೆದಿಗೆ ಚಿಲ್ಲಿ

ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯಗಳನು
 ವಿಶ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು
 ನಿನಗೀವೆನಿಲ್ಲಿ !
 ಯೋಗಿಗಳ ಯೋಗವನು.
 ಭೋಗಿಗಳ ಭೋಗವನು,
 ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಜ್ಞಾನವನು,
 ಭಕ್ತರಾ ಭಕ್ತಿಯನು
 ನಿನಗೀವೆನಿಲ್ಲಿ !
 ಎಲ್ಲವಿದೆ ರಸಮುಷಿಯ
 ಕೈಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ !

೪

ಯಾವ ಮತದವನಲ್ಲ,
 ಎಲ್ಲ ಮತದವನು ;
 ಯಾವ ಪಂಥವು ಇಲ್ಲ
 ಬಹು ಪಂಥದವನು.
 ಎಲ್ಲ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ,
 ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿವವನಲ್ಲ.
 ನಾನು ಉಮ್ಮರನಲ್ಲ,
 ಚಾರ್ವಾಕನೂ ಅಲ್ಲ.
 ನೀತಿಜಡನೂ ಅಲ್ಲ,
 ನೀತಿಗೇಡಿಯು ಅಲ್ಲ.
 ಬರಿ ಕನಸಿನವನಲ್ಲ,
 ಬರಿ ಕೆಲಸದವನಲ್ಲ !
 ಎಲ್ಲ ಬಿಡಲೂ ಬಲ್ಲೆ,
 ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿಯಲು ಬಲ್ಲೆ,
 ಕೇಳೆನ್ನ ನಲ್ಲೆ !

ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನಿರಲು

ವೈರಾಗ್ಯವಲ್ಲೆ !

ನಾವು ಕೊಲುವುದು ಬೇಡ,

ನಾವು ಕಳುವುದು ಬೇಡ,

ಸುಳ್ಳಾಡುವುದು ಬೇಡ,

ಅನ್ಯಾಯವೂ ಬೇಡ ;

ಆದರೊಲಿವುದು ನಮ್ಮ

ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಮ್ಮ !

ನರಕ ಚುಂಬನದೊಳಿರೆ

ನರಕವೆಮಗಿರಲಿ !

ಬೇಟದಲಿ ಪಾಪವಿರೆ

ಪಾಪವೆಮಗಿರಲಿ !

ಹರಿಯ ಮರೆವುದು ಬೇಡ,

ತಿರೆಯ ಜರೆವುದು ಬೇಡ ;

ಇರುವ ಬಾಳಿನ ಸೊದೆಯ

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಹೀರಿ,

ಬರುವ ಬದುಕಿನ ಸೊದೆಯ

ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸೇರಿ,

ಇದನು ಹುಳಿಸದ ತೆರದಿ

ಆದನು ಹುಳಿಸದ ತೆರದಿ,

ಎರಡು ಮುಳಿಯದ ತೆರದಿ

ಜೀವನವ ಹೊತ್ತು

ನಡೆಯುವಂ ಶಾಂತಿಯಲಿ

ತೆರುವುದನು ತೆತ್ತು !

೫

ಕೆಲರಿಳೆಯ ಬಿಟ್ಟವರು,

ದೊಡ್ಡವರು ಅವರು !

ಕೆಲರೆದೆಯ ಸುಟ್ಟವರು,
 ದೊಡ್ಡವರು ಅವರು !
 ಅವರಿಗವರದೆ ಹಾದಿ,
 ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೆ ಹಾದಿ !
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಬಾ ಕವಿತೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ ;
 ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ಬಾ ಎದೆಗೆ,
 ಕಬ್ಬಿಗನ ಕಣ್ಣೆ !
 ದೊಡ್ಡವರು ಅವರೆಲ್ಲ ?
 ದೊಡ್ಡವರೆ ಹೌದು !
 ನಾವು ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ ?
 ಇರಬಹುದು ! ಬಹುದು !
 ಎದೆಯ ಬೇಯಿಸಿದವರು
 ಹಿರಿಯರಾಗರೆ ಏನು !
 ಕಣ್ಣು ತೋಯಿಸಿದವರು
 ಹಿರಿಯರಾಗರೆ ಏನು ?
 ಬೆಂಕಿ ಕೊಳೆಯನು ಸುಡುವು
 ದೆಂದೆಂಬೆಯೇನು ?
 ನೀರು ಕೊಳೆಯನು ತೊಳೆದು
 ಬಿಡಲಾರದೇನು ?

೬

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ,
 ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ ;
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ,
 ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆರಳೆ !
 ಬನದಳರ ಮರೆಯಲ್ಲಿ
 ಬಗ್ಗಿ ಪುದು ಕೋಗಲೆಯು ;
 ಕೇಳು, ಕೇಳಲ್ಲಿ !

ಮಾಲೆ ಫಾಲೆಗಳಾಗಿ
 ಹಬ್ಬಿಹವು ಬೆಟ್ಟಗಳು ;
 ನೋಡು ನೋಡಲ್ಲಿ !
 ಪೂತ ನಂದಿಯ ಮರದಿ
 ಬಂಡುಣಲು ಬಂದಿರುವ
 ದುಂಬಿಗಳು ಮೊರೆಯುತ್ತಿವೆ
 ಓಂಕಾರದಂತೆ !
 ಹಿರಿಯ ತತ್ತ್ವದ ಚಿಂತೆ
 ನಮಗೇತಕಂತೆ !
 ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ
 ಈ ಅರೆಯ ಮೇಲೆ,
 ನಿನಗಿಸಿತು ಹಾಡುವೆನು ;
 ಅದೆ ನಮ್ಮ ಲೀಲೆ.
 ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ !
 ದೂರ ನಿಲ್ಲುವೆಯೇಕೆ !
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ ;
 ತೊಡೆ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳಿತು
 ನನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ
 ನಿನ್ನ ಕೈಗಳನಿಟ್ಟು,
 ಬಾ ನಲ್ಲೆ, ಕುಳಿತುಕೋ
 ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು !
 ಇಲ್ಲಿ ಒಲೈಯೆ ಕಟ್ಟು,
 ಮಾಡಿದುದೆ ಮಾಟ !
 ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ,
 ಆಡಿದುದೆ ಆಟ !

ಎಲ್ಲ ಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಿ
ನಾಚಿಕೆಯದೇಕೆ ?

ಇಲ್ಲಿ ಕರುಬುವರಿಲ್ಲ
ಹೆದರಿಕೆಯದೇಕೆ ?

ಎಲ್ಲ ರಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ,
ಎಲ್ಲ ಜಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ !
ಆ ಮುಗಿಲು, ಆ ಬಾನು,
ಈ ಬೆಟ್ಟ, ಈ ಕಾನು,
ಈ ಹಕ್ಕಿ, ಆ ಮರವು,
ಅಲ್ಲಿ ಮೇಯುವ ಕರುವು,
ಎಲ್ಲ ಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಿ ;

ಗುಟ್ಟಿ ನಾ ಬಲ್ಲಿ !
ಬಂದೆ ನಾಚಿಕೆಯೇಕೆ ?
ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ನಲ್ಲಿ !
ನಮ್ಮ ಕೆಳಗಿಹ ಬಂಡೆ,
ಜಡತನವ ನಟಿಸುತಿಹ
ಈ ಕರಿಯ ಬಂಡೆ,
ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟಿದಲಿ
ಬಳಿಯ ಬಂಡೆಯ ಕೂಡೆ
ತೊಡಗಿದುದ ಕಂಡೆ !
ಕೇಳದೋ ! ಕೇಳಲ್ಲಿ :
ಬಾನು ಮುಗಿಲಿನ ಕೂಡೆ
ಸರಸವಾಡುತಿದೆ !
ನೋಡದೋ ನೋಡಲ್ಲಿ ;
ಆ ಮರವು ಈ ಮರವ-
ನೇಕೆ ಕಾಡುತಿದೆ ?

ಇವರ ನಟನೆಯ ನಾನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ !
ಸಂಕೋಚವಿನ್ನೇಕೆ ?
ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ನಲ್ಲೆ !

೮

ಬಾ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ, ಕವಿತೆ,
ಕಬ್ಬಿಗನ ಕನ್ನೆ !
ಎನು ಹಾಡಲಿ ಹೇಳು
ರಸ ಋಷಿಯ ಚೆನ್ನೆ ?
ಸಿಂಗರದ ಕಬ್ಬಿಗಳ
ಹಾಡಲೇ ಹೇಳು ?
ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳನು
ಮಾಡಲೇ ಹೇಳು ?
ರಾಮಾಯಣವು ಬೇಕೆ ?
ಭಾರತವು ಬೇಕೆ ?
ಕಾವ್ಯವೋ, ಪುರಾಣಗಳೋ ?
ಮೇಣು ವರ್ಣನೆಗಳೋ ?
ತತ್ತ್ವ ತುಂಬಿದ ದಿವ್ಯ
ಕವನಗಳು ಬೇಕೆ ?
ಭಾವ ತುಂಬಿದ ರಮ್ಯ
ಗಾನಗಳು ಬೇಕೆ ?
ಮೇಣು ಸಿನ್ನನೆ ಕುರಿತು
ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಹೇಳು ?
ಸಿನ್ನ ಚೆಲುವನೆ ಕುರಿತು
ಉಲಿಯಲೇ ಹೇಳು ?—
ಮೌನದಲಿ ಕೇಳಿಬಹ
ಸಂಗೀತದಂತೆ,

ಕತ್ತಲಲಿ ಹೊಳೆವೇಕ
 ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ,
 ತಿಳಿಗೊಳದೊಳರಳಿರುವ
 ಒಂದೆ ತಾವರೆಯಂತೆ,
 ರಸಖುಷಿಯ ಜೀವನದ
 ರಸಯೋಗದಂತೆ,
 ನೀನಿರುವೆ, ಎಲೆ ಚಿಲುವೆ,
 ಮಳೆಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ!—
 ವೈಯಾರವಿಂತೀಕೆ?
 ಮುಗುಳು ನಗೆಯೇಕೆ?
 ಸುಗ್ಗಿವಳ್ಳಿಯ ತೆರದಿ
 ಬಳುಕುತಿಹೆಯೇಕೆ?
 ಬಾ ಇನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಬಾ.
 ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ;
 ಬಾ ಚೆನ್ನೆ, ಬಾ ರನ್ನೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ!
 ಕಾಲ ಸುತ್ತುತಲಿಹುದು,
 ಬಾಳು ಬತ್ತುತಲಿಹುದು,
 ಬಾ ಬೇಗಮಾಡು!
 ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಕಿಹಸುಖವೆ
 ಕೀಲಿಕೈ, ಎಲೆ ಕವಿತೆ,
 ಬಾ, ಬೇಗ ಕೂಡು!

೯

ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖದಲ್ಲೆ ನಗೆ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ;
 ಮರ್ತ್ಯ ಸುಖದಲ್ಲೆ ನಗೆ
 ದ್ವೇಷವೂ ಇಲ್ಲ!

ನಾವದನು ಸಾಯಿಸದೆ, -
 ಮೇಣಿದನು ಬೇಯಿಸದೆ,
 ನಮ್ಮನೂ ನೋಯಿಸದೆ
 ನಲಿಯುವಂ ಬಾ!
 ನೋವೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ ;
 ಒಲಿಯುವಂ ಬಾ!
 ನಾಳೆ ನಾಳೆಗೆ ಇರಲಿ,
 ನಿನ್ನೆ ನಿನ್ನೆಗೆ ಇರಲಿ,
 ಇಂದಿಗಿರಲಿಂದೆ!
 ನಾಳೆಯನೆ ನೋಳ್ವರಿಗೆ,
 ಇಂದನೇ ಕಾಂಬರಿಗೆ,
 ಮುಂದೆ ಸೊಗವೊಂದೆ !
 ಬಹು ಜನರು ಮಾಡಿದುದೆ
 ಪಾಪವಾದರು ಪುಣ್ಯ ;
 ಬಹು ಜನರು ಸೇರಿದುದೆ
 ನರಕವಾದರು ಸ್ವರ್ಗ !
 ಎಲ್ಲ ಹೋಡೆಡೆಯಲ್ಲಿ
 ನಾವಿಬ್ಬರಿಡ್ಡಲ್ಲಿ,
 ನಮ್ಮ ವೈಕುಂಠ !
 ಸತ್ತವರಿಗಿಹುದಲ್ಲಿ
 ಅವರ ವೈಕುಂಠ !
 ಬದುಕಿರುವ ನಮಗಿಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮ ವೈಕುಂಠ !
 ಸತ್ತವರು ನಾವಲ್ಲ,
 ಭಯವೇಕೆ ಬಾ !
 ಬಾಳಿನಲಿ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ
 ಬಾ ಬೇಗ ಬಾ !

೧೦

ಅದೊ ಕೇಳು ಕೇಳಲ್ಲಿ ;
ಕಾಮಳ್ಳಿ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ
ಸಂಪಗೆಯ ಮರದಲ್ಲಿ !
ಯಾರನದು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ?

ನೀ ಬಲ್ಲೆಯೇನು ?
ಹರಿಯ ಕರೆಯುವುದಲ್ಲ,
ವರನ ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು !

ನಾ ಬಲ್ಲೆ ನಾನು !
ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆ ಬಂದು,
ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು,
ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿಯೆ ಸಂದು
ಹೋಗುವೆನುಗೆಲ್ಲ
ಪ್ರೇಮವೇ ಹರಿಯೆಂದು

ರಸಮುಷಿಯು ಬಲ್ಲ !
ಕಾಮಳ್ಳಿಯದನಂತೆ
ರಮಣನನು ಕೂಗುತ್ತಿದೆ !
ಅದರೊಳ್ಳೆಯಿಸಿದನೆಯೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅವಕೆ !
ಒಲೆಯಿಂ ಕರೆಯದಿಹ
ಬದುಕೊಂದು ಬದುಕೆ ?

೧೧

ಬುವಿಯು ಸೆವೆನುನೆಯೆಂದು,
ಸೆರೆಯನೊಡೆಯುವೆನೆಂದು,
ವೇದ ಗೀದಗಳೆಂಬ,
ಶಾಸ್ತ್ರ ಗೀತ್ರೆಗಳೆಂಬ
ಗೋಡೆಗಳ ಕಟ್ಟಿ

ಸೆರೆಮನೆಯೊಳನ್ನೊಂದು
ಸೆರೆಮನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಮೊದಲ ಸೆರೆಮನೆಯೊಡೆದು

ಮುಕ್ತಿಯಹುದೇನು ?

ಬಾಳು ಬಂಧನವೆಂದು,
ಬಂಧನವಳಿಯಲೆಂದು,
ನೀತಿ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ
ತಪಸು ಗಿಪಸುಗಳೆಂಬ

ನೇಣುಗಳ ಹೊಸೆದು,
ಬಂಧನಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಂಧನಗಳ ಸುತ್ತಿ
ಮೊದಲ ಬಂಧನ ಹರಿದು
ಹೋಯಿತೆಂದೊದರಿದರೆ

ಮರುಳಲ್ಲವೇನು ?

ಯಾರೊ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯು
ನಮಗೆ ಸೆರೆಯಹುದೆಂದು
ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸೆರೆಯೆ

ಮನೆಯವು ದೇನು ?

ಯಾರೊ ಕಟ್ಟಿದ ನೇಣು
ಸಂಕೋಲೆಯಾಗುವೊಡೆ
ನಾವು ಸುತ್ತಿದ ಮಿಣಿಯು

ಜನಿವಾರವೇನು ?

ಅಯ್ಯೋ, ಎಂದೂ ಬೇಡ,
ಅವನ ಹಿರಿಸೆರೆಯಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಕಿರಿಸೆರೆಯು !

ಅಯ್ಯೋ, ಎಂದೂ ಬೇಡ

ಆವನ ಕಟ್ಟನ ಮೇಲೆ
 ನಮ್ಮ ಕಿರುಗಟ್ಟು !
 ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೊಲ್ಲೆ ;
 ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಬಲ್ಲೆ !
 ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುದೆ ನಮಗೆ
 ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಾರ !
 ಎದೆಯ ಮೇಲೆದೆಯಿಟ್ಟು
 ಬಾ ಬಳಿಗೆ ಬಾರ !
 ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಸೊದೆಯ
 ನಾ ಹೀರಬಲ್ಲೆ !
 ಅದರ ಅಳಲಿನ ಸೊಗವ
 ನಾ ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ !
 ಸೆರೆಗೆ ಸೆರೆ ಮದ್ದಲ್ಲ
 ಓ ಮುದ್ದು ನಲ್ಲೆ !

೧೨

ಇನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು :
 (ನಾಸ್ತಿಕನು ನಾನಲ್ಲ !)
 ಮುಂದನರಿತವರಾರು ?
 ಇಂದನರಿಯದರಾರು ?
 ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ !
 ಸಗ್ಗ ಸೊಗವನು ತರಲಿ !
 ಇಂದಿದ್ದರೇನಂತೆ ?
 ಇಂದುಮೆಮಗಿರಲಿ !
 ನಾಳೆ ಇರಲೇನಂತೆ ?
 ನಮಗದೂ ಇರಲಿ !
 ಬೇಡ ಎನ್ನುವರಲ್ಲ,
 ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವರಲ್ಲ,
 ನಮಗೆಲ್ಲ ಇರಲಿ !

ಯಾರಾದರೇನಂತೆ
 ನಿನ್ನೆಯೋ? ನಾಳೆಯೋ?
 ತರುವವರು ತರಲಿ!
 ಬೇಡವೆಂದವರಾರು?
 ನಮಗೆಲ್ಲ ಇರಲಿ!
 ಬರುವ ಸೊಗವೆಲ್ಲವೂ
 ಸಂತೋಷ, ಬರಲಿ!
 ಬದುಕಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ,
 ಸಾವಿರಲು ಬದುಕಿಲ್ಲ,
 ನಾವಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ,
 ಸಾವಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ!
 ಇನ್ನಳುಕಲೇನು?
 ಗುರುವೊಲೈಯಾದರಿಗೆ
 ಭಯವೆಂದರೇನು?
 ಗುರು ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷಿತರು
 ಯಾವುದೆಮಗೇನು?
 ನಮಗಿರಲು ನಿರ್ಭರತೆ
 ಹಿಂಜರಿವುದೇನು?

೧೩

ಸಾರ್ವಭೌಮಿಕ ತತ್ತ್ವ,
 ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಸತ್ತ್ವ,
 ರಸ ಋಷಿಯ ದರ್ಶನಂ,
 ಉತ್ತಮ ರಹಸ್ಯಮಿದು
 ನಿನಗೊರೆವೆ ಕೇಳು :
 ಅದು ನನ್ನಿ, ಇದು ನನ್ನಿ,
 ಇಹುದೊಂದೆ ನನ್ನಿ.

ಚಲಿಸಲದು ! ನಿಲ್ಲಲಿದು !

ನನ್ನಿಗಳ ನನ್ನಿ !

ಅದನುಳಿದರಿದು ಸೊನ್ನೆ ;

ಇದನುಳಿದರದು ಸೊನ್ನೆ ;

ಒಂದನುಳಿದೊಂದಿರದು,

ಓ ಎನ್ನ ಚೆನ್ನೆ !

ಕಂಡರದು ಕಾಣದಿದು,

ಕಂಡರಿದು ಕಾಣದದು,

ಎಂಬುದನು ಕಂಡಿಹುದು

ರಸಖುಷಿಯ ಕಣ್ಣು !

ಕಣ್ಣುಚ್ಚಲಿದುವೆ ಅದು,

ಕಣ್ಣೆರೆಯಲದುವೆ ಇದು !

ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಬಲೆಯಿದು,

ಓ ಕವಿಯ ರನ್ನೆ !

ಒಂದೆ ಎರಡಂತಿಹುದು,

ಎರಡೆ ಒಂದಾಗಿಹುದು ;

ಹುಟ್ಟಿದರು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ,

ಅದನೊರೆಯೆ ವಾತಿಲ್ಲ ;

ನನ್ನಿ ಹೊಳೆವುದೆ ಹೊರತು

ಬೆಳೆಯಲಾರದು ತರಳೆ !

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮಿಂಚು

ಅದರಿದರ ಒಳಸಂಚು !

ಕಂಡು ತಿಳಿ, ಕವಿತೆ !

೧೪

ಜನ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದೇಂ ?

ಇದ್ದರೇನಿರಲಿ !

ಹೋದವರು ಬರುವರೇಂ ?

ಬಂದರೇಂ ಬರಲಿ !

ಇರುವವರು ಪೋಪರೇಂ ?
 ಪೋದರೇಸಿರಲಿ !
 ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ
 ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ.
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ
 ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆ ರಳೆ !
 ಎಲ್ಲ ನಶ್ವರವೆಂದು
 ಇರುವುದನುಳಿವುದೇಕೆ ?
 ಕೆಲಹಣ್ಣು ಕಹಿಯೆಂದು
 ಎಲ್ಲ ಹಳಿಯುವುದೇಕೆ ?
 ಕಹಿಯೆದೆಯೊಳಹ ಸಿಹಿಯು
 ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಸಿಗಲಿ !
 ದುಃಖದೊಳಗಿಹ ಸುಖವು
 ಬಂದಷ್ಟು ಬರಲಿ !
 ಕಡಲು ರತ್ನದ ರಾಶಿ
 ಎಂದರೆಮಗೇನು ?
 ಕೈಲೊಂದು ರನ್ನವಿರೆ
 ಅದನೆಸೆವುದೇನು ?
 ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಚೆಲುವೆ,
 ಬಾ ತರಳೆ; ಎನ್ನೊಲವೆ,
 ಗುರುದೇವನನು ಭಜಿಸಿ,
 ಬೇಡವಾದುದ ತ್ಯಜಿಸಿ,
 ಕೈಗೆ ಬಂದುದ ಭುಜಿಸಿ,
 ಬದುಕುವಂ ಬಾ !
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ, ಶಾಂತಿಯಲಿ,
 ಒಂದಿಸಿತು ಗೊಣಗುಡದೆ,

ನಶ್ವರದ ನಡುವೆಯಿಹ
 ಶಾಶ್ವತವ ಸವಿಯುತ್ತ,
 ದುಃಖಗಳ ಎದೆಯೊಳಿಹ
 ಸುಖಗಳನು ಸುಲಿಯುತ್ತ,
 ಇಹಪರಗಳೆರಡನೂ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುತ್ತುತ್ತ
 ನಲಿಯುವಂ ಬಾ!
 ಅವರು ಹಾಗೆಂದರೇಂ?
 ಇವರು ಹೀಗೆಂದರೇಂ?
 ನಮಗೇನು ಬಾ!
 ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಣ್ಣೆ,
 ಕಬ್ಬಿಗನ ಹಣೆಗಣ್ಣೆ,
 ಬಾ ಚಿಲ್ವೆ, ಬಾ ತರಳೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಚಿನ್ನೆ ;
 ಬಾ ಕೆಳದಿ, ಸುಂದರಿಯೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ :
 ದಟ್ಟ ಬನಗಳ ಮಲೆಯ
 ನಡುನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ,
 ತಣ್ಣೆಳಲ ತಣ್ಣೆಲರ
 ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ
 ಮೈಮರೆತು ನಲಿಯುವಂ,
 ಎದೆಮುಟ್ಟಿಯೊಲಿಯುವಂ,
 ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ!
 ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೆ ನೀತಿ,
 ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆ ಪ್ರೀತಿ,
 ಇಲ್ಲಿಯೊಲೈಯೆ ಕಟ್ಟು,

ಇಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟವೆ ಗುಟ್ಟು,
ನಾಡಿದುದೆ ನಾಟ !

ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ,
ಆಡಿದುದೆ ಆಟ !

ಮೊದಲ ಚರಣಗಳು

ಅರಳಿತ್ತೀ ವನಸುಮವು ನಿನಗಾಗಿ ಹರಿಯೇ,	೧
ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಿಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ	೨೮
ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ.	೪೨
ಈ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ	೨೯
ಎದೆಯ ಬನಕೆ ಬಾರೋ ನೀ	೩೪
ಎನಗಾವ ಬಹುಮಾನವನು ಕೊಡುವೆ ನೀನು ?	೧೦
ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಬಾರೋ ಬೇಗ ;	೮
ನಿಕೆ ರಮಣ ಮರುಗುವೆ,	೧೯
ಬಲವೂ, ನಲವೂ, ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೂ,	೩೬
ಕಡಲಿನಾಳವು ಹಿರಿದು	೧೨
ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ, ಗೋಪ ಸುರುಚಿರ,	೬
ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ? ನಾನರಿಯೆ ಅರಿಯೆ :	೨
ಕಿಂಕರರ ಕಳುಹಿದನು ಕರೆತರಲು ರಮಣನನು	೪೪
ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆಯೆ ?	೫೪
ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಶಿಖಿ	೫೫
ಕೊಂಕಿಸಿ ಕೊರಲನು ಬಿಂಕದಿ ಬಳುಕುತ ,	೫೦
ಕೊಳದಾ ತೀರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ	೧೭
ಕೊಳಲನೂದಿ ಮೋಹಿಪುದನು	೧೧
ಜನ್ಮವು ಬರಿದಾಯ್ತೇ, ಹಾ !	೪
ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು	೪೮
ತನೆಯ ಕಂಪುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬರುತಲಿರುವುದು	೩೮
ದಿನವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ರಸವನು ಹೀರಿ	೨೫
ದೂರಾ ! ಬಹು ದೂರಾ ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ !	೩೧
ನಾನಳಿದ ಮೇಲೆನ್ನ ಮರೆಯುವೆಯ ನೀನು ?	೪೦

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಿಂಗರದ ಹೊರೆಯೇಕೆ ?	೪೭
ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ,	೫೩
ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯೊಳಗಿನ ತಾಸಿಳಿದನು ;	೧೬
ಪೇರಲ ಮರದಡಿ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ	೨೦
ಪ್ರಣಯದ ಗೀತೆಯೆ ಭೀನಾಗಿರುವೆ	೨೨
ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ ಮನವೆ ನೀ	೯
ಬನವೆಲ್ಲ ಕೊನರೊಡೆದು ತಳಿರಿಂದ ನಳನಳಿಸೆ	೪೯
ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ,	೬೨
ಬೃಂದಾವನಮಿಹುದೆನ್ನೀ ಹೃದಯದಿ	೭
ಮನೆಗಿನಿಯನೈತರಲು ಮೊಗದೋರೆ ನಾಚಿದನು	೪೬
ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಿರಿಮಲೆಗಳ ಮೇಲೆ	೫೭
ಮುಳುಗುವ ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪಳಿಯೆ,	೧೩
ರಸಿಕನೆನ್ನಿನಿಯನತಿರಸಿಕನಾ, ಕೆಳದಿ,	೪೩
ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು	೧೫
ಷೋಡಶ ವಸಂತಗಳು ಸುಯ್ದಾನವಂ ಮಾಡಿ	೬೧
ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಮೊಗ್ಗಿನ ತೆರದಲಿ	೩೯
ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಸವಿಗನಸೆಲ್ಲಾ	೬೦
ಸುಂದರ ದಿನ, ಸುಂದರ ಇನ	೩೫
ಸೊಬಗಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಾಗಿಹೆ ನೀನು	೫೧
ಹಾಡುವನು, ಹಾಡುವನು,	೩೨
ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಯನು ತಲೆಯೊಳು ಹೊತ್ತು	೨೬

ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು

ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು :

ಕೊಳಲು

ನವಿಲು

ಕಲಾಸುಂದರಿ

ಪ್ರೇಮ ಶಾಶ್ವೀರ

ಕಥನ ಕವನಗಳು

ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ

ಅಗ್ನಿ ಹಂಸ

ಪಕ್ಷಿಕಾಶಿ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ

ಕೋಗಿಲೆ, ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾ

ಕೃತ್ತಿಕೆ

ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ

ಹಾಳೂರು

ನನ್ನ ಮನೆ

ಮರಿವಿಜ್ಞಾನಿ

ಮೇಘಪುರ

ಕಥೆಗಳು, ಕಾದಂಬರಿ

ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ನನ್ನ ದೇವರು, ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಮಲೆನಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳು

ಕಾನೂರು ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ

ನಾಟಕಗಳು

ಯಮನ ಸೋಲು, ಇತರ ನಾಟಕಗಳು

ಬಿರುಗಾಳಿ

ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ

ಮೂರು ನಾಟಕಗಳು

ಶೂದ್ರತಪಸ್ವಿ; ಬಲಿದಾಸ

ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳ

ಭಾಷಣ, ವಿಮರ್ಶೆ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರ

ನಿರಂಕುಶಮತಿಗಳಾಗಿ

ಕಾನ್ಯ ವಿಚಾರ

ಮದುವೆಯ ಶುಭ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು
ತಕ್ಕ ಮಧುರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಪ್ರೇಮಕಾಶ್ಮೀರ—ಕುವೆಂಪು	೨	೦೮	೦.	
ಷೋಡಶಿ—ಕುವೆಂಪು	೨	೧೨	೦	
ಬಿಡಿಮುತ್ತು—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀ	ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ			
ಹಗಲುಗನಸುಗಳು-ಎ.ಎಫ. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	೧	೪	೦		
ನನ್ನ ಅಪ್ಪರೆ—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	೦	೬	೦	
ಮುಗುದೆಯರ ಪತ್ರಗಳು—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	೧	೮	೦	
ಗೌರಿಯ ಮದುವೆ—	೧	೪	೦
ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು—ಎಸ್.ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ	೨	೪	೦		
ಕನ್ನಡ ಋತುಸಂಹಾರ—					

ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಭಾಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳು